

af arbejdet for menneskerettigheder i Danmark med det nye center.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love. (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 28/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Forhandlingen drejer sig selvsagt om ændringsforslagene, i og med at det er dem, vi skal stemme om i dag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det vil næppe komme som nogen stor overraskelse for mange, der har fulgt med, at jeg på vegne af Venstres folketingsgruppe kan erklære, at vi støtter regeringens ændringsforslag, men at vi på den anden side ikke kan stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag. Det sidste er naturligvis ikke nogen selvfølge, før man har set på indholdet.

Det, som Socialdemokratiets ændringsforslag går ud på, er jo at føre nogle af de for Socialdemokratiet mest vitale bestemmelser tilbage til den ordlyd, som vi har i dag. Det er naturligvis med velberåd hu, at lovforslaget er ændret netop på området de facto og med hensyn til at forlænge den periode, man skal have været her for at få permanent opholdstilladelse. Det er jo ganske enkelt gamle Venstreideer, og derfor stemmer vi naturligvis imod Socialdemokratiets ændringsforslag. Det er ganske enkelt hele lovforslaget igennem gamle Venstreønsker, der nu bliver gennemført.

Med hensyn til integrationsministerens ændringsforslag er det jo en opstramning af betingelserne for at få permanent opholdstilladelse. Der lægges her i endnu højere grad end tidligere vægt på begået kriminalitet – også et gammelt Venstreønske.

Det ændringsforslag er jo som bekendt kommet i stand på baggrund af forhandlinger med Dansk Folkeparti, og jeg skal her minde om, som det også fremgår af Dansk Folkepartis betækningsbidrag til lovforslaget, at ændringsforslaget er led i en mere omfattende forhandling med Dansk Folkeparti.

Jeg skal ikke sige noget generelt om lovforslaget i dag, for det får vi anledning til at diskutere under tredjebehandlingen, men jeg vil godt sige til både Dansk Folkeparti og til Socialdemokratiet: Tak!

Jeg vil sige tak til Dansk Folkeparti for de forhandlinger, vi har haft, nogle gange lidt strenge, nogle gange lidt fornøjelige. Man kan sige, at nu ved vi, hvor vi har hinanden, men vi nåede et resultat.

Men jeg vil også sige tak til Socialdemokratiet for, at man, til trods for at man altså har sine

egne ændringsforslag og på de punkter har holdninger, der afviger meget væsentligt fra Venstres, alligevel tilkendegiver, at man kan stemme for det ændringsforslag, der er stillet af regeringen, om betydningen af kriminalitet for permanent opholdstilladelse.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg synes, at det er flot af Socialdemokratiet, at man i et betækningsbidrag nøje gør rede for, at der altså er elementer i lovforslaget, som man kan støtte. Det vidner jo altså om, at Socialdemokratiet, som vi jo tidligere har stemt sammen med, hvor vi har brugt den procedure i opposition, at vi stillede vores ændringsforslag, og så stemte vi for loven, med det betækningsbidrag også tager et medansvar. Tilsyneladende, hvis jeg skal tro betænkningen, går man så den omvendte vej, idet man altså vil stemme imod lovforslaget.

Jeg skal igen appellere til Socialdemokratiet: Jeg synes, man meget nøje skal overveje, om man nu ikke skulle tage chancen. Nu er chancen der for at få et lovforslag, der bygger på et meget bredt flertal. Man har allerede tilkendegivet, at man kan støtte en del af elementerne.

Kl. 13.05

Dette lovforslag og de øvrige og de, der vil blive fremsat til efteråret, er jo i meget høj grad forslag, hvis indhold skal udmøntes ude i kommunerne. Jeg synes, det er en mærkelig tanke, hvis Socialdemokratiet herinde i Folketinget vil være udenfor, for vi ved jo godt, hvordan det går i kommunerne både med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. Kommunalpolitikere er jo stort set meget ansvarlige og har slet ikke de fordomme, som man tit har herinde om, hvem der er stuerene, og hvem man kan samarbejde med. Der vil jo ske det, at man vil kaste sig over de her opgaver med ansvarlighed ude i kommunerne også, fordi man ved, at det gavner ikke blot udlændinge, men de danskere, der bor i kommunerne.

Så jeg vil altså igen stærkt opfordre Socialdemokratiet til at tænke sig om; der er stadig tid inden tredjebehandlingen. Jeg synes, det ville være fint, hvis vi kunne få denne udlændingelov stemt igennem med et stort flertal.

Socialdemokratiet har så tit talt om, at man ikke skal føre blokpolitik, og det har man nu chancen for selv at gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal bare spørge fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører for Danmarks liberale parti, om

man nu har tænkt sig at følge nogle af sit parlamentariske grundlags opfordringer til at hæve broklappen til Sverige på samme måde, som Dansk Folkeparti har foreslået.

For jeg står altså her med en liste på cirka 20 par, som alene i denne måned har tænkt sig at emigrere til Sverige for derved at kunne få lov til at være sammen med deres ægtefæller. Det er altså den situation, der er, at Danmarks liberale parti er ved at eksportere danske borgere, fordi man fjerner deres rettigheder til at kunne leve sammen med deres ægtefæller.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, jeg havde egentlig først tænkt mig at vente med at sige noget, indtil jeg fik ordet som ordfører, men det, der alligevel bragte mig op på tællerstolen, var fru Birthe Rønn Hornbechs konstateringer af, hvor trist det var, at Socialdemokratiet nu havde stillet de her ændringsforslag på udlændingepakkens flygtningeområde, og hvor trist det er, at vi ikke kan samle et bredt flertal.

Jeg vil godt sige, at vi i Socialdemokratiet er også meget kede af, at vi ikke kan samle et bredt flertal om den udlændingelov, der ligger her i dag. Vi mener ikke, at det forlig, som regeringen har indgået, kan siges at være et ansvarligt forlig, tværtimod har man valgt side, man har sagt, at man ønsker blokpolitikken, og man har allieret sig med et parti, som ikke har meget sund fornuft på det her område i hvert fald. Man har allieret sig med et parti, som er totalt umætteligt på udlændingområdet, og hvor debatten har vist, at de rettigheder og pligter, som Socialdemokratiet mener skal gælde for alle, ikke nødvendigvis er noget, man er enig i.

Derfor vil jeg godt høre fru Birthe Rønn Hornbech: Er det ikke korrekt, at Socialdemokratiet fra starten foreslog at tage nogle mere indgående diskussioner om forslaget punkt for punkt, men at vi kun modtog en høflighedsvisit?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det har undret os meget i løbet af udvalgsbehandlingen at se svar på mange af de spørgsmål, der er stillet, hvoraf det klart fremgår, at der vil være meget, meget stor retsikkerhed på familiesammenføringsområdet. Det vil sige, at retskravet forsvinder totalt, og at det vil blive overladt til embedsmændenes skøn, om man kan få en familiesammenføring eller ej.

I den forbindelse synes jeg, at jeg vil spørge det normalt meget europavenlige parti, Dansk Folkeparti – nej, undskyld, det var en fortalelse, det må fru Birthe Rønn Hornbech meget undskyldte – det normalt meget europavenlige parti Venstre, om det virkelig er tilfredsstillende, at de statsborgere, som har den suverænt dårligste retsstilling i hele Europa efter dette forslag, er danske statsborgere?

EU-statsborgere har det betydelig lettere, de får meget mere hold på, hvilke rettigheder de har, men de, der vil få det suverænt dårligst efter dette lovforslags vedtagelse, bliver danske statsborgere. Er det noget, som partiet Venstre er tilfreds med?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi med hensyn til spørgsmålet om en broklap på Øresundsbroen, at den har Mona Sahlin jo sat op. Det tør man nok svagt antyde. Vi vil ikke blande os i, hvem der rejser til Sverige.

Til fru Hæstorp Andersen: Nej, jeg sagde ikke, det var trist, at Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag, for ingen er mere end jeg optaget af, at vi ærligt tilkendegiver vore forskelle, og der er nogle helt afgørende forskelle. Det, jeg synes der er trist, er, hvis man ikke vil stemme for det hele, for jeg synes, det er så flot, at man så tager element for element og åbent skriver i betækningsbidraget og dermed forpligter sig, at man altså støtter en lang række af elementerne.

Jeg er ikke enig med fru Elisabeth Arnold i, at der bliver stor retsikkerhed. Hvis man kender lidt til administration, ved man jo, at der i en meget, meget stor del af lovgivningen, som skal forvaltes i styrelser og i kommuner, er tale om, at forskellige momenter skal vægtes mod hinanden. Deri er der ikke noget nyt set ud fra et forvaltningsretligt synspunkt.

Så spørger fru Elisabeth Arnold, om det er tilfredsstillende, som danske borgeres retsstilling er. Se, nu har vi jo i Venstre i hvert fald i 10 år her i Folketingssalen ønsket en debat med henblik på en begrænsning af antallet af udlændinge, der kom til Danmark. Den diskussion har man først i de senere år ønsket at tage. Det har man ikke ønsket i en meget lang årrække. Det er først her i de sidste år, man overhovedet har villet diskutere tvangsægteskaber og kvindens ligestilling, ikke mindst De Radikale er krøbet uden

om igen og igen at tage den diskussion. Man har været så politisk korrekt, at man altså måtte få kvalme over det, når man var Venstre.

Det er så konsekvenserne af den laden stå til, man ser nu, at der vil blive truffet nogle afgørelser, som man nok vil synes er urimelige. Men alternativet er jo, må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at man igen kan begynde at tude hele verden ørerne fulde med, at man igen forskelsbehandler. Det er præcis det, vi ikke gør nu, og det kommer danskerne til at lide under. Danskerne kommer nu til at lide under 10 års efterladenhed.

Fjerde næstformand (Margrète Auken):

Der bliver rig lejlighed til at tale videre, kan jeg sige. Nu er det først hr. Kamal Qureshi og derefter hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu er det selvfølgelig meget passende, at man kan skyde på en socialdemokratisk integrationsminister og sige, at det alene er Mona Sahlin, der siger det.

Så vil jeg da gerne benytte lejligheden til at citere en af Venstres tidligere samarbejdspartnere i Sverige, formanden for Det Liberale Folkeparti:

»Bertel Haarder er utroværdig. Hans integrationspolitik går ikke ud på at integrere folk, som har behov for beskyttelse, men på at holde dem ude af Danmark. Det er ikke integration.«

Det er altså ikke en socialdemokrat, der siger det her, det er formanden for Det Liberale Folkeparti i Sverige, der siger det her. Så i Sverige findes der åbenbart stadig væk folk, som både er liberale og medlem af det liberale parti.

Jeg vil godt spørge, som jeg har gjort gentagne gange under denne proces: Hvordan vil man undersøge tilknytningskravet, når man vil vurdere, om folk har ret til at bo i det danske samfund? Hvis nu min datter, når hun bliver gammel nok, vælger at tage til Indien, New Delhi, på udviklingsophold og studere og finder sig en eller anden flot fyr derovre, har hun ret til at få sin ægtefælle til Danmark, ja eller nej? Det har vi spurgt om adskillige gange, og vi kan ikke få nogen svar.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt tillade mig at undre mig over et af de ændringsforslag, som ikke er blevet stillet af regeringen. Og det er lige præcis på grund af

det, som også fru Birthe Rønn Hornbech er heroppe og gentage, nemlig at det her handler om tvangsægteskaber, det handler om at holde folk ude, der bare kommer hertil osv., hvorimod vi jo gentagne gange har hørt fra Venstre, at når det gælder de politiske flygtninge, dem, der er rigtigt forfulgte, så går man jo ikke ind for at holde folk ude. Danmark skal sandelig sørge for, at folk, der er politisk forfulgte, får et fristed.

Kl. 13.15

Derfor undrer det mig på baggrund af den debat, vi havde under førstebehandlingen, at der ikke ligger et forslag fra regeringen om ambassadeasyl, altså muligheden for på en ambassade i udlandet at søge asyl. Der er jo netop tale om en gruppe her, som oplagt opfylder alle kriterierne for at få asyl, ellers kommer de aldrig nogen sinde til Danmark, som netop er forfulgte, ellers bliver deres ansøgning aldrig nogen sinde godkendt.

Hvorfor har man ikke lavet det ændringsforslag? Eller er det sådan, at det bare er snak det der med, at man forsvarer politiske forfulgte, og i virkeligheden gør man det ikke, for så gælder det bare om at holde flest mulige ude?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech kom lidt let hen over det. Sagen er den, at det her lovforslag er fyldt med muligheder for, at embedsmænd skal udøve nogle konkrete skøn. Det er fuldstændig korrekt, at det er embedsmænd ansat til. Men det, der ikke er korrekt, er, at der er en vejledning med hensyn til, hvordan skønnet skal udøves.

Hr. Kamal Qureshi stillede et konkret spørgsmål, som vi aldrig har fået svar på. Jeg vil stille et andet spørgsmål: Hvis et af mine børn tager til USA som 26-årig og bliver gift, taler engelsk, kan hun så blive familiesammenført i Danmark?

Vi har stillet den type af spørgsmål talrige gange; der er ikke noget svar. Hvordan skal embedsmændene så fremover fortolke det, når man ikke fra lovgivers side ønsker at give nogen svar? Det er simpelt hen en måde at lovgive på, som er uanstændig.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil bare sige om Sverige: Der siges jo meget i Sverige, og jeg har sådan set ikke i sinde at blande mig i den manglende åbenhed i debatten om udlændinge, Mona Sahlins kontokort, og hvad

der ellers foregår i Sverige. Altså hvis de vil bagtale Danmark, kan vi jo ikke rigtig gøre noget ved det.

Hr. Søren Søndergaard efterlyser ændringsforslag med hensyn til ambassadeansøgninger. Jamen der er netop et forslag i lovforslaget, der omfatter ambassadeansøgninger, idet det ikke skal være grundlag for opholdstilladelse. Det skyldes, at det i praksis er fuldkommen modsat det, hr. Søren Søndergaard siger: der er masser af ansøgninger, og meget få er berettiget til det.

Hvis man forestillede sig, at der virkelig lå en dansk ambassade i et land, og man slæbte sig hen til den danske ambassade og var forfulgt af myndighederne i det pågældende land, så bliver den pågældende jo lukket ind, og så har han allerede fået sikkerhed. Men det er altså ikke det, der er virkeligheden. Det har man jo prøvet at gå igennem. Erfaringen viser, at det er langt, langt de fleste, der slet ikke er berettiget.

Så ønsker en kollega her i Folketinget, at jeg her fra Folketingets talerstol skal udøve konkret sagsbehandling, når det drejer sig om de ærede medlemmers børn. Det gør jeg ikke. Det vil afhænge af de betingelser, der står i lovtæksten, og det skal afvejes efter de momenter, der er angivet i lovforslagets bemærkninger.

Ingen vil være i stand til her i Folketingssalen at fremlægge alle de bilag, der vil ligge i en sådan sag, alle de spørgsmål, der skal stilles og besvares. Det er fuldkommen urimeligt, og det er efter min mening udtryk for en meget kedelig tendens, der desværre er i det danske Folketing, at man her altså skal blande sig i den udøvende magts område. Jeg synes, det står meget klart i bemærkningerne, hvad det er der skal lægges vægt på.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

I Socialdemokratiet giver vi ærlig talt ikke ret meget for, må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at man først laver et forlig med et parti og så bagefter kommer løbende til dem, der ikke var med i forliget og begynder at sige, at det er dem, der fører blokpolitik.

De, der fører blokpolitik i denne her sag, er jo helt entydigt og klart Venstre. Der har ikke været noget ønske om at få et forlig med Socialdemokratiet. Vi har haft en høflig integrationsminister, og vi har da haft nogle udmærkede samtaler, men en vilje til et forlig med os har simpelt hen overhovedet ikke eksisteret.

Og stå dog så ved den politik, I gennemfører med Dansk Folkeparti. Det er jo ynkeligt at se, hvordan regeringen, fru Birthe Rønn Hornbech her, og integrationsministeren reagerer i forhold til en svensk kritik. Jamen diskuterer dog jeres politik i stedet for at komme med fornærmede tilkendegivelser. Vi kan her på pinligste vis høre fru Birthe Rønn Hornbech begynde at snakke om kontokort. Jamen jeg mener, hvad i alverden er det for en måde at behandle en modstand mod en politik på? Lad os få nogle argumenter for den politik, regeringen står for.

Kl. 13.20

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må erindre et meget erfarent folketingsmedlem om, at vi ikke bruger direkte tale – eller rettere sagt, når vi gør det, er det forkert.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, men Socialdemokratiets kritik omkring det manglende brede forlig går jo netop ud på, som fru Ritt Bjerregaard sagde, at det fra starten var tydeligt, at man ikke ønskede et ansvarligt forlig med Socialdemokratiet eller hen over midten.

Det synes jeg faktisk også de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti i sidste ende har fået forhandlet igennem, afspejler. Det er egentlig ikke ændringsforslagene, der er det springende punkt i den her sag, nej, det er forslaget, som det ligger her i dag.

Hvad er det for et forlig, man har fået, når man så indgår det med Dansk Folkeparti? Jo, det er et forlig, der ikke kan genforhandles, eller som kan genforhandles, men kun hvis det går i retning af flere stramninger.

Jeg vil godt komme med et eksempel. I Socialdemokratiet indførte vi en lavere integrationsydelse, og den utilsigtede konsekvens viste sig at være, at flygtninge blev klientgjort, og at der ikke kom en bedre integration. Nu vil regeringen selv indføre en lavere ydelse, ikke i det her forslag, men i det, vi kommer til at diskutere senere. Mit spørgsmål er: Når man skal ud og genforhandle det her, fordi det havde utilsigtede konsekvenser igen, hvem vil man så genforhandle det med? Et parti, der ikke er interesseret i at genforhandle, medmindre det bliver strammere?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech kom med en interessant bemærkning om Det Radikale Venstre. Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at Venstre nu i hvert fald i 10 år havde kæmpet for, at der kom en debat og nogle ændringer på områder, som behandles i dag. I den sammenhæng siger fru Birthe Rønn Hornbech, at Det Radikale Venstre har nægtet at diskutere tvangsægteskaber, kvindens ligestilling osv., fordi partiet har været åh så politisk korrekt. Vil fru Birthe Rønn Hornbech være meget venlig og dokumentere det?

Det er lidt ærgerligt for debatten og for indholdet af debatten, at når man føler sig trængt op i en krog, er den nemmeste måde at reagere på at sætte en etiket i panden på folk, så er man fri for at snakke mere om det. Men jeg tager handsken op og beder fru Birthe Rønn Hornbech om at komme med en sandsynlig dokumentation af sin påstand.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

For at starte med det sidste kan jeg bare sige, at jeg nævnede, at det først var i de senere år, at De Radikale har villet diskutere de her ting – nogle af De Radikale, skal jeg tilføje. Man kan f.eks. gå ind på internettet og slå op på Asger Baunsbak-Jensen, man kan slå op på Mona Sheik, men man kan såmænd også slå op på tidligere folketingsmedlemmer fra Det Radikale Venstre, Kirsten Lee og en masse andre, og så kan man bare se, hvordan det var fuldkommen umuligt at diskutere med en lang række radikale folketingsmedlemmer, og hvordan man blev svinet til.

Man blev skudt motiver i skoene, som man ikke havde. Det er meget let at gå ind og finde hundredvis af udsagn, og ellers kan jeg henvise til min lille bog, »En lige venstre«, der er nævnt hr. Asger Baunsbak-Jensen, som dog har været formand for Det Radikale Venstre i en lang årække.

Fru Ritt Bjerregaard giver ikke meget for Birthe Rønn Hornbech. Nej, det skal fru Ritt Bjerregaard heller ikke. Jeg er slet ikke til salg og slet ikke mine synspunkter. Vi står nemlig præcis ved den politik, vi har fremlagt. Den er, som jeg har nævnt, i overensstemmelse med det kasseeftersyn, der har været fremsat som beslutningsforslag, og de betænkningssbidrag og ændringsforslag, vi under hele den socialdemokratiske regeringsperiode har fremsat her i Folketinget. Enhver ved, hvad vi står for, vi gik til valg på

det, nu får vi det gennemført, og hvis Socialdemokratiet ikke vil med, jamen så må Socialdemokratiet jo selv om, om man vil være uenige med egne borgmestre. Det vil jeg da så ikke blande mig mere i.

Med hensyn til spørgsmålet om Sverige vil jeg bare minde om, at det slet ikke var mig, der startede med at tale om Sverige. Jeg vil hellere tale om Venstres og dermed regeringens udlændingepolitik.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi, det er for tredje og sidste gang, så er det hr. Søren Søndergaard og derefter fru Anne Baastrup.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om man, når man fjerner muligheden for, at folk kan søge asyl på ambassader, derved giver mindre eller mere arbejde til menneskesmuglere. Hvis man er på flugt og er forfulgt i sit land og ønsker at flygte ud af det land, og man ikke har mulighed for at søge asyl på en udenlandsk ambassade eller på en udenlandsk repræsentation, hvilke muligheder er der for den pågældende person for at søge flugt eller søge asyl, søge beskyttelse mod den forfølgelse, vedkommende er udsat for, andet end menneskesmuglere?

Det her er noget, man næsten skulle tro menneskesmuglerne har hvisket nogen i øret at man skulle gøre, for det er i den grad med til at monopolisere asylsøgers muligheder for at søge tilflugt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech vil ikke blande sig i Mona Sahlins kontokortaffære. Det ville jeg heller ikke gøre, hvis jeg var medlem af partiet Venstre; så ville jeg være travlt optaget af at blande mig i andre ting, men det er man åbenbart ikke i særlig stort omfang.

Tilbage til debatten her: Fru Birthe Rønn Hornbech argumenterer for manglende mulighed for at søge asyl på en ambassade, hvis loven vedtages, med, at der er en masse ansøgninger, men der er få imødekommelser. Ja, netop, det er jo strålende. Det viser jo, at alle de, der ikke har et asylbehov, bliver sorteret fra. Det viser jo lige præcis, at de få, som så får tilladelse via en am-

bassadeansøgning, har et reelt beskyttelsesbehov, at de har et reelt asylbehov. Og de har ellers vil de få afslag. De opfylder altså alt det, som man fra Venstre plejer at sige er godt, og som man i virkeligheden vil beskytte; det er bare alle fupansøgningerne og alle pappenhejmerne, man vil til livs.

Men realiteterne er altså, at dem, der virkelig har et beskyttelsesbehov, vil man heller ikke beskytte.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech vil ikke lave konkret sagsbehandling her fra talerstolen. Det har jeg fuld forståelse for.

Men fru Birthe Rønn Hornbech ved eller burde vide, at det her lovforslag er strikket sammen på en sådan måde, at man ikke som almindelig borger kan se, hvad det er for nogle rettigheder, man har. Man overlader totalt skønnet til embedsmændene, der så kan sidde og slå plat eller krone om, hvorvidt der kan ske familiesammenføring for mennesker, der er på den anden side af 24 år.

Det er dårlig lovgivning, og jeg synes, at fru Birthe Rønn Hornbech, som ellers plejer at puste sig op omkring god lov kvalitet, i det mindste burde anerkende, at når jeg siger, at det her det er fuldstændig at overlade skønnet til embedsmændene, så blot i det mindste at give mig ret.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg kan jo ikke give fru Anne Baastrup ret i noget, jeg ikke er enig i. Og jeg må altså indrømme, at jeg synes, det er en nederdrægtig beskyldning mod forvaltningens embedsmænd at påstå, at de slår plat eller krone.

Jeg er fortsat ikke enig med hr. Kamal Qureshi med hensyn til ambassadeansøgninger, jeg må henvise til det, der står i lovforslagets bemærkninger. Og som jeg klart sagde, at skulle der være en enkelt, der flygter direkte ind i ambassaden, så har han jo allerede fået asyl, fordi han ikke kommer ud. Det, der går galt, er jo hele vores semantik, at asyl er beskyttelse, men i Danmark går vi altså langt videre, end vi er forpligtede til efter konventionerne, fordi vi også giver opholdstilladelse.

Der er jo ikke nogen på nogen dansk ambassade, der ville smide folk ud, der var forfulgt af

nogle, der stod lige uden for døren. Det ved man jo også udmærket godt.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Også jeg har stor respekt for, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke vil foretage konkret sagsbehandling her i Folketingssalen, men jeg må alligevel sige, at med det kendskab, jeg har til fru Birthe Rønn Hornbechs nidkærhed, når det gælder anden lovgivning, der vedrører borgernes retssikkerhed, er det dog utroligt, at Venstres ordfører i dag helt blankt afviser den kritik, der rejses fra Folketingets partier mod den tilfældighed, der kommer til at råde i forbindelse med ægtefællesammenføring, en kritik, som også er blevet rejst af mange af de høringsparter og andre, der har deltaget i den offentlige debat om det her lovfor-slag.

Men vi må jo bare konstatere i dag, at den diskussion vil fru Birthe Rønn Hornbech ikke for alvor gå ind i. Jeg erkender dog, at det da er blevet tilkendegivet, at ordføreren ikke er enig, men det er dog utroligt.

Lad mig så sige om det, fru Birthe Rønn Hornbech siger om kasseeftersynet, at det, der nu bliver fremlagt i lovgivningen, er i overensstemmelse med Venstres og De Konservatives kasseeftersyn, som blev fremlagt af partierne før valget. Det er jeg enig i. Netop derfor viser det også hulheden i, at regeringen har sagt, at man lægger forslaget her frem til åben forhandling, når man har låst sig fast på det kasseeftersyn, der blev fremlagt før valget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde for et par omgange siden, at hun fik kvalme af oplysningerne om Det Radikale Venstres synspunkter. Jeg var ikke klar over, at fru Birthe Rønn Hornbechs helbred var så sart, hun virker normalt meget robust, også her på Folketingets talerstol, så jeg vil bare sige, det er da sørgeligt, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kan holde ud at være i stue med Det Radikale Venstre; det håber vi da går over.

Men fru Birthe Rønn Hornbech sagde også, at danske statsborgere kommer til at lide. Ja, danske statsborgere kommer til at lide. Det sagde fru Birthe Rønn Hornbech fuldstændig højt og klart og tydeligt fra Folketingets talerstol, og det vil altså sige, at partiet Venstre, hjulpet af Dansk Folkeparti, som har en meget stor omsorg for

danske statsborgere, nu helt åbenlyst går ind i en lovgivning, hvor man siger, ja, danske statsborgere kommer til at lide.

Og jeg vil gerne tilføje: Danske statsborgere kommer også til at undre sig over de afgørelser, de kommer til at se. For de krav, der bliver stillet til familiesammenføringer, er fuldstændig uigennemskuelige, det er ikke til at gennemskue for nogen mennesker; man vil blive overladt til et skøn, som bliver tilfældigt, og der er intet tilbage af det retskrav, som er noget af ryggraden i vores udlændingelovgivning.

Jeg er dybt skuffet over fru Birthe Rønn Hornbechs syn på retssikkerheden.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål før, det kan godt være, at det ikke var tydeligt nok, så jeg vil lige prøve at komme med mit eksempel igen.

Ved en tidligere integrationslov valgte Socialdemokratiet at indføre en lavere integrationsydelse for flygtninge, fordi vi håbede på, at det ville føre til en bedre og hurtigere integration af flygtninge i det danske samfund.

En utilsigtet konsekvens viste sig imidlertid at være, at det betød en klientgørelse af flygtningene, ikke en bedre integration. Vi tog det til efterretning, vi henvendte os til forligspartierne igen, og vi fik lavet det om, således at man ikke gav en lavere ydelse til flygtningene. Nu vil regeringen indføre den igen, men denne her gang har man indgået et forlig med et parti, hvor man kun kan gå én vej, og det er mod flere stramninger af udlændingeloven.

Kan fru Birthe Rønn Hornbech give et svar på: Hvordan vil Venstre gøre det, hvis der nu skulle opstå andre utilsigtede konsekvenser af denne her lov, som man senere fortryder og godt kunne tænke sig at lave om igen? Hvordan vil man forhandle sig tilbage eller frem til en ny løsning, hvis man er i et forlig med et parti, som egentlig kun ønsker at gå én vej, og det er flere stramninger?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen for at starte med det sidste: Jeg beklager, at jeg ikke fik svaret fru Sophie Hæstorp Andersen i sidste omgang, men beskrivelsen af ændringen af integrationsloven og den lavere integrationsydelse er helt anderledes, end jeg husker det.

Det, jeg husker, er, at man havde Venstres opbakning til en mindre integrationsydelse. Den blev gennemført, men så var der skrig og skrål fra De Radikale, hele det politisk korrekte korps, det var i strid med så og så mange konventioner. Så rystede man på hånden, og så turde man ikke andet end at lave det om. Jeg husker ikke, at det var det med klientgørelsen, der var det vigtige. Næ, det var, at man var så hunderød for konventionerne, og faktisk havde jeg lange samtaler med den tidligere indenrigsminister om den sag.

Kl. 13.35

Med hensyn til utilsigtede konsekvenser går jeg ud fra, at også tidligere regeringer har det sådan, at dem holder man selvfølgelig øje med. Men det er jo klart, at når man har siddet og forhandlet med et parti, som man har opnået en aftale med, så begynder man jo ikke at rende fra den. Det siger sig selv. Men det afskærer jo ikke Socialdemokratiet fra at påvise de ting, der måtte være utilsigtede, hvis man ønsker det.

Men mon ikke vi skal sige det ærligt til hinanden: Der er nogle ting, vi dybtliggende er uenige om. Når man i den grad kritiserer, at retskravet er ophævet, så må jeg sige: Venstre kom med en meget omfattende brochure, som jeg selv stod i spidsen for, hvor vi foreslog, at retskravet på familiesammenføring skulle ophæves. Det var i august 1989, så det er der ikke meget nyt i. Det er gamle Venstretanker, der nu føres ud i livet, og det kan man forholde sig til og være uenig i, men man kan ikke bebrejde et politisk parti, at det, når det også får flertallet, så gennemfører sin politik.

Jeg må altså fastholde også over for hr. Jann Sjursen, at jeg ikke mener, at der er den retsusikkerhed, som hr. Jann Sjursen kommer med. Det er måske, fordi jeg har været med under forberedelsen, hvor det nøje er blevet gennemdrøftet, hvilke momenter og betingelser der skal fremgå af lovtæksten, og hvilke der skal fremgå af lovforslagets bemærkninger. Som forvaltningsmyndighed, i min fritid havde jeg nær sagt, kan jeg med min bedste vilje ikke se, at den afvejning, der skal ske her, afviger fra så mange andre afvejninger, embedsmænd må foretage som forvaltningsmyndighed.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan forstå, at den tidligere landsformand, som var landsformand i en kort årrække i 1970'erne, Asger Baunsbak-Jensen, er en torn i

øjet på fru Birthe Rønn Hornbech. Mona Sheik blev nævnt ved navn, og så blev der sagt sådan »folketingsmedlemmer«.

Jeg tillader mig at mene, at Asger Baunsbak-Jensens indlæg i debatten er udtryk for, at der er en debat. Men jeg kan forstå på fru Birthe Rønn Hornbech, at hvis nogen har en anden mening end fru Birthe Rønn Hornbech, så er det det samme som, at man nægter at diskutere emnet.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge en gang til. Jeg vil henvise til hr. Peter Brixtofte, som jo har taget afstand fra Venstres folketingsgruppes politik på det her område nogle gange i offentligheden. Det betragter vi i Det Radikale Venstre som et naturligt tegn på en debat i et parti, og det har vi ingen bemærkninger til. Men jeg vil gerne bede fru Birthe Rønn Hornbech om at fortælle her fra talerstolen, hvornår Det Radikale Venstres folketingsgruppe gennem de sidste 10 år har nægtet at diskutere tvangsægteskaber, kvinders ligestilling og lign.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jann Sjursen, og så har jeg ikke flere på listen lige nu.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg havner såmænd nok selv i den konklusion, som fru Birthe Rønn Hornbech brugte lige før i et svar til mig, at vi bare er uenige. Det er også o.k.

Men når jeg alligevel tager ordet endnu en gang, er det, fordi jeg på ingen måde vil bebrejde Venstre og De Konservative, at de bruger det flertal, der i dag er i Folketinget, til at gennemføre hovedlinjerne i det kasseeftersyn, som man fremlagde før valget. Det vil jeg under ingen omstændigheder bebrejde Venstre og De Konservative. Det er da helt oplagt, at man gør det som politisk parti. Selvfølgelig er det det.

Det, jeg bebrejder Venstre og De Konservative, er, at man så samtidig – statsministeren i øvrigt også – har sagt, at man vil et bredere forlig. Statsministeren har sågar sagt, at han vil et nationalt kompromis på området. Jeg tager det som givet, at et nationalt kompromis ikke bare skal opfattes som, at man så laver en aftale med Dansk Folkeparti om at gennemføre det, som man sagde før valget, men at man er villig til også at bøje sig mod midten og måske også mod Socialdemokratiet med henblik på at nå et nationalt kompromis. Det vil jeg have lov til at bebrej-

de Venstre og De Konservative og regeringen at man ikke har gjort.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Da jeg ikke fik nogen svar på mine bemærkninger før, vil jeg tillade mig at uddybe dem lidt. Det handler stadig væk om retssikkerheden for danske statsborgere.

Det er helt i orden, at man strammer kravene. Det kan man gøre med et flertal her i Folketinget, og vi kan være uenige eller enige, men når kravene er velformulerede og velkendte, kan man arbejde for at opfylde dem, når man er dansk statsborger. Man kan arbejde for at få sin bankgaranti, man kan arbejde for at skaffe sig en bolig af en passende størrelse osv., osv.

Men tilknytningskravet kan man ikke gøre noget ved, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech. Man kan ikke udskifte sine forældre. Man kan ikke leve sin barndom om. Det er det, der er så forfærdeligt. Man stiller danske statsborgere i en fuldstændig låst situation. De kan intet gøre for at opnå den familiesammenføring, som de gerne vil have, hvis de er så uheldige at gifte sig med en udlænding. Det er måske det, der i virkeligheden er problemet, nemlig at alle danske, der gifter sig med udlændinge, på denne måde bliver kastet ud i en retsutilstand. Det synes vi simpelt hen er begrædeligt og skammeligt.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det er jo ikke rigtigt, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Danske statsborgere, som ønsker at gifte sig med udlændinge, kan netop arbejde for at opfylde alle de betingelser, som fru Elisabeth Arnold selv nævnte.

Derudover skal de 50 pct. kun tippe til 51 pct., hvis vi nu siger det på en lidt ubehagelig matematisk måde. Det er helt oplagt, at der vil blive taget hensyn til dem, der f.eks. gør, hvad de kan for at lære dansk. Det vil jo være en tilknytning for den udlænding, og det vil være et moment, man vil tage med i vurderingen.

Så sagde fru Marianne Jelved, at hr. Asger Baunsbak-Jensen var en torn i øjet på mig. Nej,

bestemt ikke, jeg havde nær sagt tværtimod. Jeg sætter faktisk meget stor pris på hr. Asger Baunsbak-Jensen og har brugt ham, dengang jeg var landsformand for Liberalt Oplysningsforbund, til diskussioner om etiske spørgsmål, hvor han og jeg i øvrigt er meget enige. Men jeg er bare ikke enig med ham i de ting, han har fremført i avisen.

Og så vil jeg sige til hr. Jann Sjursen – jeg kan jo ikke svare længere, end til den røde lampe lyser, derfor nåede jeg det ikke før: Når vi lægger op til bred forhandling, skyldes det jo, at vi i valgkampen fik den opfattelse fra en lang række fremtrædende socialdemokrater, at man faktisk var ret enig med os.

Jeg husker, at jeg var til et møde med daværende indenrigsminister fru Karen Jespersen, og det blev bagefter i Politiken fuldkommen nedgjort og latterliggjort, fordi de to damer havde været enige. Det var den journalist meget fortørnet over. Er der så noget at sige til, at vi tror på det, der er sagt i valgkampen? Og vi har da også kunnet læse i avisen, at nogle socialdemokrater gik ret vidt, og man kunne godt få det indtryk, at de i virkeligheden helst ville stemme for regeringens forslag. Vi skal da ikke blande os i de interne stridigheder, men vi synes bare, at vi kunne aflæse en bevægelse ikke mindst i valgkampen. Men vi kan så forstå, at der i hvert fald ikke har været flertal for det i den socialdemokratiske folketingsgruppe, og det synes vi altså stadig væk er trist.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så får fru Marianne Jelved en tredje kort bemærkning, og derefter er det fru Ritt Bjerregaard.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er da glad for, at det var et mere nuanceret syn på Asger Baunsbak-Jensen, fru Birthe Rønn Hornbech havde. Jeg er glad for en konstatering af, at man på visse punkter er enig, og at man på andre punkter er uenig.

Jeg konstaterer på baggrund af de svar, der blev givet her sidst, at fru Birthe Rønn Hornbech har frafaldet sin påstand om, at den radikale folketingsgruppe har nægtet at diskutere forskellige temaer vedrørende flygtninge- og indvandrerpolitikken.

(Kort bemærkning)

Ritt Bjerregaard (S):

Det er et interessant studium at se det første indlæg her med tak til Socialdemokratiet for at have levet op til nogle af de ting, vi sagde i valgkampen, sådan som man også kunne se det i betænkningen – det er jeg helt enig med fru Birthe Rønn Hornbech i – og så efterfølgende høre det påstået, at Socialdemokratiet nu hverken ville det ene eller det andet, og at det overhovedet ikke havde nogen sammenhæng med det, der var foregået i valgkampen. Jo, der er en udmærket sammenhæng. Vi står ved nogle af de ting, vi har sagt. Det er derfor, vi har afgivet den betænkning. Og vi vender os direkte imod andre af de forslag, som kommer fra regeringen. Det gælder ikke mindst regeringens egne udspil. Vi er enige i den kritik, der er kommet fra UNHCR, af de forslag, der ligger.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er kedeligt, at fru Marianne Jelved er af den opfattelse, at fordi man tager afstand fra en persons meninger, er det også, fordi man ikke kan lide den pågældende. Men så er man mere beroliget, når jeg heroppefra siger, at jeg sætter stor pris på Asger Baunsbak-Jensen som præst og etiker og på en lang række andre områder, f.eks. som folkelig foredragsholder og skribent.

Kl. 13.45

Men sådan er det nu altså. Jeg skelner meget stærkt mellem dem, jeg er uenig med, og så dem, jeg kan lide og ikke lide, og de to ting har absolut ikke noget med hinanden at gøre. Nogle mener, at jeg faktisk foretrækker dem, jeg er uenig med, for det giver en god diskussion.

Nej, vil jeg sige til fru Marianne Jelved, jeg har ikke frafaldet min mening om mange toneangivende radikale indtil de senere år. Nu var der nogle, der nævnte hr. Peter Brixtofte. Jeg skal jo ikke tages for fusk, men jeg siger sådan: Hvis man slår op i Søndagsberlingen omkring den 20. september 1989, vil man præcis se et interview med hr. Peter Brixtofte og Kirsten Lee, efter at Venstre havde offentliggjort udlændingeoplægget.

Der kan man se, at hr. Peter Brixtofte flere gange siger, at han ikke vil finde sig i, at Kirsten Lee bliver ved med at prøve at nedgøre ham, til lægge ham motiver og skyde ham noget i skoene, for det skal ikke fratage ham retten til at sige, hvordan han mener, at Venstres udlændingepo-

litik bør være. Det var et godt eksempel på det, jeg kritiserer hos en del radikale gennem årene.

Så tror jeg, at jeg har svaret på det hele, og lampen lyser rødt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg skal forsøge at holde mig til debatten om ændringsforslagene til udlændingeloven, som vi har i dag.

Det er jo ikke en køn debat, der er mellem Danmark og Sverige i disse dage. Massiv kritik af regeringens menneskesyn på flygtningeområdet kommer ikke alene fra svensk side, men også fra UNHCR og flere andre europæiske lande, der faktisk har indkaldt regeringen flere gange til kritisk dialog. Det er noget, man normalt gør, når vi taler om Kina.

Der er en kritik af, at det ene af de hensyn, den ene af de målsætninger, som regeringen har i sin udlændingelov, er, at der skal komme færre flygtninge til Danmark i fremtiden. Det er en kritik, som vi i Socialdemokratiet er enig i, og som vi allerede påpegede under førstebehandlingen.

Når integrationsministeren skal besvare den kritik fra nabolandene og fra Det Europæiske Fællesskab, kritiserer man tilbage ved at sige, at de i Sverige heller ikke kan finde ud af at integrere. Det er ikke særlig kønt. Det svarer lidt til at sige: Du er dum. Det kan du selv være. Og det kommer oven i købet fra en regering, der selv har skåret 80 mio. kr. på integrationsindsatsen og udskudt nye tiltag til efteråret.

Det er en kendsgerning, at Socialdemokratiet allerede fra starten foreslog forhandlinger om punkter i den udlændingelov, der ligger her i dag. Det var regeringen, det var Venstre og De Konservative, der ikke ønskede dette, men vi har da modtaget en lang række høflighedsvisiter af en meget venlig minister.

Det endelige forlig, man har lavet med Dansk Folkeparti, kommer således ikke som en overraskelse. Det har vel nærmest været tiltænkt fra starten, må man konstatere. De indrømmelser, vi har set, som Dansk Folkeparti har fået, mener vi er minimale. De afspejler sig i de ændringsforslag, der er kommet, og som Socialdemokratiet således kan støtte.

Det drejer sig om denne her danskprøve, man vil indføre ved permanent opholdstilladelse. Vi

støtter det, men vi vil godt gøre opmærksom på, at det ikke må blive skruen uden ende i fremtiden, altså at man i fremtiden stiller højere og højere krav, og vi ønsker ministerens tilkendegivelse af, at det ikke er sigtet med at indføre en danskprøve. Det skulle nemlig være sådan, at sprogkravene til at få en permanent opholdstilladelse i Danmark i virkeligheden er større end dem, man stiller ved optagelsen til Politiskolen.

Vi mener også, at det er o.k. at skærpe kravene ved permanent opholdstilladelse til udlændinge, der har begået kriminalitet i Danmark. Det er i tråd med, hvad Socialdemokratiet selv har gjort tidligere vedrørende kriminelle asylansøgere, senest i foråret 2001. Vi mener heller ikke, at Danmark skal være et attraktivt sted for kriminelle udlændinge.

Når det igen kommer til kritikken af flygtningeområdet, som vi jo hele tiden bliver nødt til at vende tilbage til herinde, også fordi vi internationalt er udsat for kritik, har Socialdemokratiet på den baggrund derimod valgt at stille to ændringsforslag.

Det ene handler om at føre de facto-begrebet tilbage i udlændingeloven, så de facto-begrebet indføres i dansk lovgivning igen. Det andet er at bibeholde, at man allerede efter 3 år med midlertidig opholdstilladelse i Danmark kan opnå permanent opholdstilladelse, hvis man altså lever op til de krav, der er stillet til dette.

Kl. 13.50

Vi har hæftet os ved, at regeringen i sine bemærkninger til loven siger, at de facto-begrebet skal afløses af et beskyttelsesbegreb, og det skal det for at få færre flygtninge i Danmark.

Vi vil godt gøre opmærksom på, at FN's flygtningekonvention, der jo handler om at sikre flygtningestatus til folk, der er blevet forfulgt på grund af tro og race m.m., ikke er udtømmende i dag for alle individuelt forfulgte. Det var jo derfor, vi i 1983 indførte det her de facto-begreb, som dækker årsager, der ikke helt svarer til dem, der er i flygtningekonventionen, fordi man måske ikke havde tænkt på dem dengang, bl.a. forfølgelse på grund af seksuel observans. Det var måske ikke noget, man var nået til endnu i 1951.

Men vi hæfter os ved, at det nye beskyttelsesbegreb ikke kommer til at hjælpe folk, der er flygtet for at undgå at blive indrulleret i militæret, eller hvis man føler en subjektiv frygt for ikke at blive beskyttet. Altså, hvis man er blevet udsat for tortur i sit land, er flygtet og kommer til Danmark, og tingene i mellemtiden er blevet

ordnet, men man føler stadig væk en subjektiv frygt for at blive forfulgt, ja, så skal man heller ikke længere kunne få beskyttelse i Danmark. Det kan Socialdemokratiet ikke stå inde for.

Vi kan heller ikke stå inde for, som jeg sagde før, at man nu ændrer det, således at flygtninge skal have midlertidig opholdstilladelse i helt op til 7 år, før de kan få tilkendt en tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er jo et faktum i dag, at flygtninge allerede har opholdt sig i landet omkring 4-4½ år, inden de får muligheden overhovedet for at få midlertidig opholdstilladelse. Og det sker jo, fordi vi i dag er alt for lang tid om at behandle asylsager. Det tager 1-1½ år, og det betyder, at folk har været her i landet i 4-4½ år, inden de kan få lov til at søge om permanent opholdstilladelse.

Vi mener ikke, at det er et krav, man kan stille til børn og familie, at de nu skal vente i 7 år. Vi mener heller ikke, konsekvensen bliver, at flere kan vende hjem, fordi vi kan sende dem hjem, men at det tværtimod kommer til at betyde, at flere må leve i usikkerhed.

Derudover har vi i vores betænkningsbidrag gjort opmærksom på, at vi er særlig bekymret for kvinder, der lever i voldelige ægteskaber. Vi ved godt, der fortsat skal tages hensyn til, at der, hvis man bryder ud af et voldeligt ægteskab som udlænding og måske er gift med en dansk mand, skal tages hensyn til dette, men idet loven stadig væk siger, at der også skal tages hensyn til, hvor lang tid man har været i landet, giver det altså ikke mening nu at udstrække perioden helt op til 7 år, før man kan søge om permanent opholdstilladelse.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet hele tiden søger at få en konsekvent og retfærdig linje i udlændingepolitikken. Vi har en lang række værdier, der handler om fællesskab og ansvar for hinanden. Vi bygger dem også på rettigheder og pligter. Vi ønsker, at der er sammenhold i Danmark og ikke splittelse på udlændingeområdet.

Derfor kan vi ikke støtte dette endelige lovforslag. Hvis ikke de her ændringsforslag om at få genindført de facto-begrebet og om ikke at udstrække den periode, hvor man skal have midlertidig opholdstilladelse, vedtages, så kan vi ikke støtte dette her lovforslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har jeg tre korte bemærkninger. Først hr. Kamal Qureshi og derefter fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil godt høre fru Sophie Hæstorp Andersen i forbindelse med det oplæg, der ligger om, at man vil tage flygtningenes rettigheder til at få bolig bort: Hvor skal flygtningene bo henne? Hvilke rettigheder har de til at få bolig?

Det er da pudsigt, at man i stedet for at give flere rettigheder til de boligsøgende generelt fjerner retten til at få bolig for den lille gruppe af boligsøgende, der rent faktisk har haft det. Det synes jeg da er en lidt paradoksal retning at gå. Frem for man sagde, at det da har været godt, at flygtningene har haft ret til at få bolig, når de har været boligsøgende i 3 måneder, og om vi så ikke skulle udvide den rettighed til også at gælde andre boligsøgende i det danske samfund, så går man ind og siger, at man er villig til at se på at fjerne den ret for den lille gruppe, der rent faktisk har haft den.

De her mennesker har ingen penge til at købe boliger. De her mennesker har ikke ret til at låne penge, fordi de ikke har fast opholdstilladelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører i relation til det store betænkningensbidrag, der er afleveret i forbindelse med L 152, hvor det handler om bekæmpelse af tvangsægteskaber. Deri skriver Socialdemokratiet, at de støtter en aldersgrænse for familiesammenføring på 24 år. Det er ikke nyt. Det har vi diskuteret tidligere. Det er vi klar over.

Kl. 13.55

Men så skriver Socialdemokratiet, at der i forbindelse med familiesammenføring skal tilknyttes en værnregel, som er retssikkerhedsmæssigt betryggende og objektiv. Det er for at undgå for stor vilkårlighed og retsikkerhed, som man mener der er i det fremsatte forslag, regeringen arbejder med. Den værnregel, som Socialdemokratiet forestiller sig, kan vi ikke få en lidt nærmere beskrivelse af, hvad den kunne gå ud på?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil ikke som Venstres ordfører prøve at appellere til Socialdemokratiet om at stemme for nr. L 152. Jeg finder det i og for sig fuldstændig naturligt, at det parti, der som bærende regeringsparti i årevis har sørget for, at der absolut intet skete, eller har ladet De Radikale sørge for

det, også nu stemmer imod. Men jeg må sige, at der nok er andre end mig, der har lyst til at være en flue på væggen i Socialdemokratiets gruppeværelse. Og jeg vil spørge fru Sophie Hæstorp Andersen:

Er det ikke rigtigt, at ordføreren selv, fru Anne-Marie Meldgaard, og en lang, lang række andre i den socialdemokratiske gruppe ligesom det socialdemokratiske bagland inderlig gerne vil sige ja til det her, men ikke må?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil indlede med at sige, at det jo ikke er meget debat, der er om de ændringsforslag, vi har stillet til lovforslaget, og som jeg troede vi skulle diskutere her i dag.

Boligkrav for flygtninge er noget, der skal behandles til efteråret, og derfor har Socialdemokratiet tilkendegivet, at vi vil se på, hvordan de reelt bliver udformet, efter at man har forhandlet med Kommunernes Landsforening.

Når det gælder værnreglen og tilknytningskravet, så er det heller ikke noget, Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om til dette her lovforslag. Vi har skrevet, at hvis man opretter en regel om 24 år, så bliver man af naturlige årsager også nødt til at oprette en værnregel, for at denne regel ikke omgås. Det er det, vi kalder en værnregel.

Vi kommer ikke med nogen nærmere beskrivelse af, hvordan den kan gøres objektiv m.v., men som sagt har vi heller ikke stillet noget ændringsforslag til det. Og jeg vil godt sige, at vi simpelt hen ikke har den ministerielle hjælp osv., osv. til at få sat ned på papir, hvad det her præcis skal gå ud på.

Til hr. Langballe vil jeg bare sige: Ja, der er sikkert mange, der godt kunne tænke sig at deltage i Socialdemokratiets debatter i vores grupper. De er altid spændende, og de er altid åbne, men til sidst kommer vi altid frem til den politik, vi står her med i dag, og det er de ændringsforslag, vi har stillet i dag omkring de facto-begrebet og omkring forlængelsen af den midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år. Det støtter den socialdemokratiske gruppe, og jeg har endnu ikke hørt nogen sige noget andet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det har været utrolig pinagtigt rundtomkring i landet at stå i en situation, hvor folk, der er født og opvokset i Dan-

mark, men af den ene eller anden grund har et behov for en bolig, det kan være i forbindelse med en skilsmisse, eller at de flytter hjemmefra, har måttet stå på ventelister i årevis og har været hjemløse – en hjemløshed, som så er blevet skjult af, at folk har et netværk, hvor de kan bo hos folk i kældre og garager og andre steder. Det er jeg fuldstændig enig i. Og det viser jo den totale fejlslagne boligpolitik, som den tidligere regering desværre førte i en lang periode sammen med de borgerlige i stedet for at lave et markant øget boligbyggeri sammen med venstrefløjen. Men jeg forstår ikke, hvorfor den fejlslagne boligpolitik skal gå ud over flygtninge.

Derfor er jeg meget interesseret i, hvad det mere præcist er, Socialdemokratiet ønsker at diskutere med kommunerne omkring 3-månedersreglen, forpligtelsen til at skaffe en bolig for flygtninge. Hvad er det, der er at diskutere, og hvad er Socialdemokratiets udspil til de diskussioner? Det synes jeg vi mangler at få afklaret. Vi har fået klarlagt, at man er rede til at diskutere det, men hvilke udspil har man?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har et konkret forslag til fru Sophie Hæstorp Andersen, men jeg kan ikke lade være at begynde med at gøre opmærksom på den situation, der jo hersker i landet her i eftermiddag. Vi har lige fået besked om, at 26 irakere har besat Københavns Domkirke, og jeg er ikke i tvivl om, at de vil kunne opvise utallige gode grunde, og at de formodentlig af den samlede presse vil blive bakket op i, at disse grunde er dybt retfærdige.

Men det er altså situationen i dette land, at såkaldte asylansøgere optræder med en utrolig hovenhed, anmasselse og foragt for det land, de er i, og besætter denne hovedstads hovedkirke. Jeg synes blot, det karakteriserer alvoren i det, vi faktisk har med at gøre.

Men så vil jeg lige sige til fru Sophie Hæstorp Andersen: Når man som jeg har været med i denne debat her i 20 år, så er der en ting, man ikke kan holde ud, og det er fraser. Jeg må sige, at jeg jo også har læst bemærkningerne til ændringsforslaget, som Socialdemokratiet er kommet med, og jeg kan efterhånden ikke holde ordet »værdier« ud.

Under det ord dækker der sig en bunke hule, tomme fraser, hvorved man altså løber fra det, der er kontant og reelt, nemlig at i dette land skal loven herske, og den skal gælde for dem,

der er i landet, og der er lighed for loven, og det gælder naturligvis dem, der er borgere i dette land, dvs. danskere, mens fremmede selvfølgelig ikke har den samme ret i et land, i hvilket de ikke er borgere.

Og må jeg så lige sige – det er mit forslag – at jeg hørte fru Sophie Hæstorp Andersen raillere over, at for fremtiden skulle de, der vil have statsborgerskab eller have permanent ophold, bestå en prøve i dansk, der svarede til Politiskolens. Må jeg ikke foreslå, at den kommer til at svare til Politiskolens?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er stadig væk Socialdemokratiets ordfører, man skal stille spørgsmål til, selv om det andet er meget fristende.

Jeg vil gerne spørge fru Sophie Hæstorp Andersen: Der står i Socialdemokratiets betænkning bidrag, at man er tilhænger af lighed og ligeværd for danske borgere, så det danske samfund bygger på ligeværd mellem mennesker.

Hvordan hænger det sammen? Hvis jeg må tage en konkret sag for at gøre det lidt konkret, så har vi en dansk statsborger, der hedder David Barker, som tilfældigvis har fundet en kæreste, der hedder Rikki i Sydafrika. Hun er 23 år. De er nu på vej til Malmø. Er det ligeværd for ham som dansk statsborger, at han nu skal i landflygtighed i Sverige for at få lov til at være sammen med sin kone? Er det Socialdemokratiets opfattelse af ligeværd for myndige mennesker?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for at svare, og derefter er det hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg må ærlig talt indrømme, at jeg ikke dukkede op her i dag i salen for at diskutere, hvorvidt man kan lide ordet værdier, natur, kultur eller andre begreber.

Dermed vil jeg også sige, at der stadig væk ikke er kommet mange reelle spørgsmål til de ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet. Det drejer sig om boligkrav, det drejer sig om tvangsægteskaber, og nu er der også 26 irakere, der har besat Københavns Domkirke. Hvad skal jeg sige?

Vil Folketingets medlemmer ikke godt være søde at stille nogle spørgsmål, der drejer sig om

de ændringsforslag, som Socialdemokratiet stiller til dette her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har bestemt ikke sagt, at jeg gerne vil deltage i den socialdemokratiske gruppes debatter, det vil jeg forfærdelig gerne være fri for. Jeg har sagt, at jeg gerne vil være en flue på væggen, sådan for underholdningens skyld og for at opleve en folketingsgruppe, som tydeligt – det er jo fremgået offentligt – har været fuldstændig rådvild, og hvor en meget stor del af gruppen gerne har villet stemme ja til hele lovpakken, men ikke har måttet.

Og så vil jeg sige til det der med at diskutere boligkravet, at jeg ikke ved, om det var vendt mod mig, men når vi lige har siddet og forhandlet boligretskravet væk, så er der jo ikke så forfærdelig meget at diskutere. Vi mener, at det, at det boligretskrav er blevet ophævet, er noget af det bedste, man kan gøre for integrationen af danskerne, for det har gjort danskerne stangtossedede at blive sprunget over af de fremmede i boligkøen, og det har bestemt ikke fremmet det gode forhold.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen er lidt ked af at diskutere andet end de to ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet, men det var faktisk fru Sophie Hæstorp Andersen, der startede med at tage udgangspunkt i en kritik, der var rejst fra Sveriges side mod Danmark. Det var altså fru Sophie Hæstorp Andersen, der startede med at diskutere noget, som efter Socialdemokratiets mening åbenbart ikke skal diskuteres i dag, og så må vi andre vel have lov til at tage andre emner op. Jeg vil i øvrigt minde om, at en andenbehandling af det forslag jo er en andenbehandling af hele udlændingelovgivningen. Det er rigtigt, at vi skal behandle nogle ændringsforslag i dag, men vi tager også stilling til forløbet omkring udlændingelovgivningen som sådan.

Jeg synes, det var interessant at høre talen fra Socialdemokratiet. Det virkede, som om Socialdemokratiet egentlig godt ville støtte lovforslag nr. L 152, hvis man fik de to krav opfyldt, altså de facto-begrebet tilbage og permanent opholdstilladelse efter 3 år i stedet for 7 år, som der står i forslaget.

Så jeg vil godt spørge Socialdemokratiet: Betyder det, at hvis vi nu forestillede os, at vi ændrede de to ting, ville Socialdemokratiet så støtte L 152?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at det er rigtigt, at vi kan drøfte hele forslaget, men vi tager kun stilling til ændringsforslagene i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Sophie Hæstorp Andersen svarede mig på mit spørgsmål for angående de påtænkte værneregler ved familiesammenføring med et svar, jeg ikke helt forstod. Fru Sophie Hæstorp Andersen sagde, at Socialdemokratiet støtter aldersgrænsen på 24 år, men for at den ikke skal kunne blive misbrugt eller blive omgået, vil man have nogle værneregler.

Jeg synes faktisk, at alderskrav er nogle af de mest gennemskuelige og tydeligste, man overhovedet kan få. De kan ikke omgås, for ens fødselsdag er jo trods alt en forholdsvis fastslået kendsgerning. Så derfor mener jeg ikke, at det kan være det, som værnereglerne skal beskytte. Det må vel være dem, som er over 24 år, og som ikke har noget retskrav på familiesammenføring, men som skal have en eller anden beskrivelse af, hvad det så er for regler, der gælder. Er det ikke rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil sige, at den debat, jeg startede med om Sveriges kritik, jo netop er kernen i vores ændringsforslag, der går på, at man beholder de facto-begrebet, og at man ikke ændrer antallet af år, hvorefter man skal kunne søge om permanent opholdstilladelse, altså fra 3 til 7 år.

Det er jo netop kernen i det, der startede med at opridse den debat og den kritik, Danmark har mødt fra UNHCR, fra Sverige, fra Belgien, fra Frankrig og fra andre europæiske lande. Derfor synes jeg ikke, man kan sige, at det var en anden debat.

Vi har også andre sten i forhold til det her forslag end de facto-begrebet og det med midlertidig opholdstilladelse. Vi er heller ikke enige i, at man bør ændre på Flygtningenævnet, således at Dansk Flygtningehjælp forsvinder ud af nævnet. Vi støtter heller ikke, som der også står i betænkningen, at tilknytningskravet bliver en vurderingssag, der skal afgøres ovre i Udlændinge-

styrelsen. Sådan er der nogle andre sten, så det er altså ikke kun de her to ting, det drejer sig om.

I forhold til denne her værnregel med de 24 år er det klart, at 24 år er et meget klart krav. Men det er også et krav, der kan betyde, at en ung kvinde, hvis patriarkalske far ønsker hende gift med en mand fra sit hjemland, kan komme i en situation, hvor hun faktisk risikerer at blive sendt ud af landet, indtil hun er fyldt 24 år, hvor hun så kan vende tilbage. Det er sådan en værnregel, vi taler om. Det vil vi ikke være med til. Vi vil ikke være med til, at den regel, der skal gøre, at man kan udsætte perioden, før man beslutter sig for, om man vil indgå ægteskab med en udenlandsk ægtefælle eller ej, i stedet for bliver en undskyldning for at sende pigen helt ud af landet, indtil hun er fyldt 24 år.

Derfor siger vi, at der skal være en værnregel, men vi siger også, at den skal bygge på nogle kriterier, så man ved, om man kan leve op til dem eller ej. Men vi har altså ikke opfundet den dybe tallerken endnu med hensyn til, hvordan det gøres. Det har jeg også allerede sagt.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den socialdemokratiske ordfører, fru Sophie Hæstorp Andersen, virkede en lille smule stødt over, at jeg tillod mig at rejse spørgsmålet om holdningen til boligkravet, boligforpligtelsen i forhold til flygtninge, men det er jo ikke mere uden for denne her sag, end at Socialdemokratiet har valgt at skrive om det i sin betænkning. Det står jo i betænkningen.

Derfor må det vel være rimeligt, når man har afgivet en betænkning til denne her diskussion, at vi kan stille spørgsmålet, hvad der egentlig menes med ordene i den betænkning. Der står:

»Socialdemokratiet er rede til at se på kommunernes forpligtelse til at stille en bolig til rådighed for flygtninge efter 3 måneder.«

Det undrer mig. Jeg kunne forstå, hvis der stod: Socialdemokratiet vil gøre alt for, at der bliver bygget nok boliger. Socialdemokratiet vil gøre en aktiv indsats, for at bolignøden i Danmark forsvinder. Socialdemokratiet vil tage boligbyggeriet ud af profittens hånd og sørge for, at det er mennesker, der kommer først, i stedet for profit, der kommer først inden for det her område. Det kunne jeg forstå.

Men man begynder at snakke om flygtninges krav på en bolig, og derfor er mit spørgsmål: Hvad er det, Socialdemokratiet er villig til at for-

handle? Hvad er Socialdemokratiets udgangspunkt for de forhandlinger?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for tredje gang og derefter hr. Jesper Langballe, og det er ligeledes for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg bliver nødt til at spørge Socialdemokratiets ordfører igen, for nu er det altså noget af det, der står i den betænkning, I har afgivet.

I skriver, at det danske samfund bygger på ligeværd mellem mennesker. Hvordan hænger det sammen med, at Pia Dinesen, som er gift med Eric fra USA – hun er 19 år, han er 26 år, de har en datter på 3 måneder – nu skal flytte til Sverige. Det gør de snart, her i løbet af et par måneder flytter de til Sverige. Det må da være noget, som Socialdemokratiet bliver nødt til at forholde sig til.

Førrige søndag havde vi i Jyllands-Posten en stor artikel, hvor der stod, hvordan Socialdemokraterne tidligere har brugt tvangsægteskaberne som argumentation for at lave stramninger, som reelt set gik på at få færre udlændinge til Danmark. Jamen så sig dog det! Så sig ærligt, at det, man vil, er, at man vil have færre udlændinge til Danmark, i stedet for at sige, at det altså er for at forhindre tvangsægteskaber, eller det er for deres eget bedste, at man opfører sig som nogle patriarkalske forældre og siger, at indtil unge er 24 år, er de altså ikke i stand til at finde deres ægtefælle.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da det nu er tredje gang, hr. Kamal Qureshi anvender direkte tale, vil jeg så påtale det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I forlængelse af hr. Peter Skaarup vil jeg også gerne minde fru Sophie Hæstorp Andersen om, at hun begyndte sit ordførerindlæg med at sige, at hun nu ville tale om ændringsforslagene, hvorefter fru Sophie Hæstorp Andersen gik over til at tale om Mona Sahlin. Jeg synes egentlig, der er noget ganske tankevækkende ved det, som der er grund til at sætte på plads her i dag fra talerstolen.

I begyndelsen af 1970'erne var der en engelsk forfatter Roland Hunford, som skrev en aldeles fremragende bog, der hed »The New Totalitari-

ans«, de nye totalitære. Den bog handlede om Sverige. Det var en skildring af totalitærstaten Sverige, og jeg vil sige i den aktuelle anledning, at fru Mona Sahlin med hele den debatkultur eller mangel på samme, hun lægger for dagen, virkelig repræsenterer det totalitære drag ved Sverige, der forsøger at hindre enhver fri debat. Derfor er en kritik fra Sverige i virkeligheden at regne på linje med en kritik i sin tid fra Sovjetunionen.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg startede jo netop med ikke at gå ind i en debat om, hvilken type land Sverige er – eller andre af vores europæiske naboer for den sags skyld. Jeg tror, vi har meget tilovers for vores svenske naboer, lige så vel som vi har meget tilovers for og meget til fælles med vores tyske og alle mulige andre naboer. Den debat gik jeg ikke ind i, men jeg tog det udgangspunkt, fordi det var kernen i de ændringsforslag, vi har stillet, og det var også det, jeg oplyste før.

Når vi har oplyst i vores betækningsbidrag, at vi er villige til at se på boligkravet, så er det jo ikke det samme som at sige, at vi skal ud og forhandle og alt muligt andet. Det lader vi sådan set regeringen om. Vi er ikke regeringsbærende parti her i dag. Altså forhandlingsoplæg og alt muligt andet vender vi tilbage til til efteråret.

Kl. 14.15

Det, vi godt vil have afklaret, er, hvad betyder »snarest muligt«, hvad betyder »forpligte« i aftalen med Dansk Folkeparti? Derved siger vi bare, at det vil vi godt se på, før vi tager nogen som helst beslutning til den ene side eller den anden side.

Så er der ligeværd mellem mennesker, og at det at støtte 24-års-kravet i virkeligheden bare er for at få færre udlændinge til Danmark.

Jamen vi ved godt, at der er uhensigtsmæssige sider ved at støtte et krav om, at man skal være 24 år, før man kan blive familiesammenført her til Danmark. Vi ved også godt, at det vil betyde, at nogle ikke kan blive familiesammenført, selv om de måske er 21 eller 22 år og har giftet sig med en udenlandsk ægtefælle. Men vi har valgt at indgå i debatten om det her, fordi vi mener, at vi har et problem i Danmark med nogle patriarkalske familier, som desværre lægger et pres på nogle yngre døtre eller nogle yngre sønner, så der kommer nogle kulturkløfter, som er meget svære at overkomme.

Derfor går vi lige netop ind nu og siger, at denne her model måske kunne være en løsning, vi er i hvert fald villige til at se på det. På den måde synes vi faktisk, at det handler meget godt om ligeværd mellem mennesker, for det går jo netop ud på at skabe et ligeværd mellem unge, uanset hvilken baggrund de har.

Som sagt er der nogle uhensigtsmæssige sider ved det, og dem tager vi med, fordi vi mener, det er en samfundsopgave at løse det her problem.

Nu er min tid opbrugt, så tak for taletiden.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen nævnte som noget af det, hun beklagede, at Flygtningenævnet ikke længere rummer Dansk Flygtningehjælp. Må jeg sige, at vi er nogle, vi, der i 20 år har deltaget i denne debat, der hilser det med glæde, for noget af det, der har været det virkelig forargelige, er et privat pressionsarbejde, Dansk Flygtningehjælp. Som bekendt var det Dansk Flygtningehjælps daværende formand, Hans Gammeltoft-Hansen, der var manden bag den udlændingelov i 1983 og årsagen til hele katastrofen.

Det har altid forekommet os uhyrligt, at et privat foretagende sidder i en officiel administrativ stilling og har været placeret i Flygtningenævnet og været med til at afgøre, om sagerne blev afgjort på den ene eller den anden måde. Vi hilser med glæde, at Dansk Flygtningehjælp ikke længere sidder i Flygtningenævnet.

Jeg ville, hvis det ikke lyste rødt, også have benyttet lejligheden til at sige et par ord om disse foregangslande, Belgien og andre, som skulle være retningsvisere for os, hvor jeg måske ville pege på, at forholdet er det modsatte: Danmark er et foregangsland for alle de europæiske lande, der nu kommer efter os.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan forstå på Socialdemokratiet, at man åbenbart ikke længere mener det, man selv har sagt for et øjeblik siden på talerstolen. Man mener heller ikke det, man har skrevet i sin egen betænkning til forslaget, for man stiller nu en række andre krav til liberalisering af dette her udlændingelovforslag for at stemme for.

Socialdemokratiet har i sit betækningsbidrag skrevet på side 8: »Konsekvenserne af ovenstående holdninger til L 152 er, at Socialde-

mokratiet tilslutter sig intentionen i store dele af lovforslaget, men må afvise det samlede lovforslag, såfremt Socialdemokratiets to ændringsforslag ikke vedtages.«

Det var nøjagtig det, Socialdemokratiet også sagde fra talerstolen, nemlig at de ville støtte forslaget, men at de ikke kunne støtte det i den nuværende form, medmindre man fik lavet de to ændringer, som der var tale om.

Der må også være lidt konsekvens i det, man siger fra Folketingets talerstol, og skriver i de papirer, der omdales i udvalgene. Der må være nogen konsekvens i det, og jeg kan så forstå, at der ingen konsekvens er her.

Gør det slet ikke indtryk heller på fru Sophie Hæstorp Andersen, at en række kommunalpolitikere, bl.a. Anker Boye, den tidligere formand for KL, Odenses borgmester, siger, at det er en god aftale, og at en række socialdemokratiske folketingsmedlemmer siger, det er en god aftale? Gør det så ingen indtryk?

KL 14.20

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det første, jeg vil sige, er måske i virkeligheden en gentagelse af noget af det, hr. Peter Skaarup sagde, for jeg hørte fru Sophie Hæstorp Andersen svare hr. Peter Skaarup før, at Socialdemokratiet ikke ville stemme for, selv om Socialdemokratiets ændringsforslag eventuelt blev vedtaget. Men der står faktisk i betænkningen: »Et mindretal i udvalget (S) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.«

Det tolker jeg sådan, at hvis vi andre nu skulle få lyst til at stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag, så stemmer Socialdemokratiet for det samlede lovforslag.

Så vil jeg tillade mig at stille et spørgsmål, som kan hjælpe lidt på min hukommelse: Jeg så en udsendelse forleden i fjernsynet, hvor de svenske kritikpunkter blev fremført, og hvor fru Sophie Hæstorp Andersen faktisk imødegik den svenske kritik. Jeg kan ikke præcis huske, på hvilke punkter det var, men det vil jeg da meget gerne høre. Jeg var så stolt af og så glad for, at vi var flere om at synes, at Sverige ikke behøvede at blande sig på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hr. Søren Krarup kommer ind på Dansk Folkepartis forhold til Dansk Flygtningehjælp, og jeg

må sige, at de gamle synspunkter må Dansk Folkeparti selv ligge inde med.

Socialdemokratiet gik ind med åbne og unge øjne, og vi stod faktisk her under førstebehandlingen og sagde, at vi godt ville være med til at kigge på det her område og kigge på, om man skulle lave Dansk Flygtningehjælp om. Vi kom med en lang række forslag: Hvad ligger der af habilitetsproblemer? Vil det forkorte sagsbehandlingstiden m.v.? Men i sidste ende mente vi faktisk ikke, at det var godtgjort, at der er de her habilitetsproblemer, og at sagsbehandlingstiden nødvendigvis ville blive mindre af det her. Derfor har vi valgt i sidste ende ikke at støtte en ændring, der betyder, at Dansk Flygtningehjælp bliver taget ud af Flygtningenævnet.

Til dem, som er meget interesseret i, hvorvidt vi vil stemme imod eller for, og hvad der ellers kan ske, vil jeg måske spørge lidt tilbage: Kan jeg få en tilkendegivelse her i dag fra de partier om, at man ønsker at stemme for de to ændringsforslag, vi har, for så vil vi da overveje det meget grundigt.

Men det kunne da være rart at høre, og det kan jeg nu måske få lejlighed til at spørge om; når Dansk Folkeparti går på talerstolen, om Dansk Folkeparti har tænkt sig at støtte de to ændringsforslag, vi har stillet her i dag om de facto-begrebet, om midlertidig opholdstilladelse og det, at det først skal være efter 7 år.

Fru Else Theill Sørensen spørger om det, der blev sagt på tv. Nu så jeg ikke selv udsendelsen, men jeg kan godt huske, hvad jeg selv sagde til det rullende kamera. Jeg forstod, at det – som jeg sagde det i starten – foregik lidt, som om det var ved at være små børn; den ene side kritiserer, at flygtningepolitikken i Danmark er sort, hvilket vi er enige i i Socialdemokratiet, mens den anden side så svarer: Det kan du selv være, for jeres integrationspolitik er også helt ude, hvor vi ikke kan være med. Og det var det, jeg kritiserede. Jeg sagde, at det måske var en idé at sætte sig ned og indlede en dialog på området på begge sider af Sundet.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Så er det fru Pia Kjærsgaard, og så har jeg ikke flere korte bemærkninger. Jo, det har jeg nu. Det er så hr. Peter Skaarup bagefter, for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan godt gøre den debat kort og sige, at naturligvis afviser Dansk Folkeparti Socialdemo-

kratiets ændringsforslag, men det er fru Sophie Hæstorp Andersen, der selv må rode sig ud af de problemer, som hun har skabt, både ved at skrive lidt kringlet i betænkningsbidraget og komme med det samme fra talerstolen. Nok om det.

Men jeg vil godt sige lidt om debatten i Sverige. Nu siger man, at vi bliver kritiseret af Sverige. Gør vi det? Vi bliver kritiseret af Mona Sahlin, vi bliver kritiseret af den svenske statsminister, en socialdemokrat, og enkelte andre politikere. Jeg opfatter ikke, at svenskerne kritiserer Danmark, og i øvrigt er det jo slet ikke det, sagen drejer sig om.

Det, sagen drejer sig om nu, er, at Folketinget vedtager en lovgivning, som så vidt muligt lever op til det, som flertallet, der fik mandatet den 20. november, har lovet den danske befolkning. Det er det, det drejer sig om.

Jeg vil godt spørge fru Sophie Hæstorp Andersen: Hvis nu ulykkerne skulle ramle ned over Danmark og Socialdemokratiet fik flertal ved næste valg, så man kunne ændre på det her, ville man så rulle loven tilbage til det, den er i dag? Det vil jeg godt have et konkret svar på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen nævner, at vi skal tage stilling til, om vi vil trække de her to ændringer tilbage. Selvfølgelig vil vi ikke det. Det er noget af det, vi har siddet og forhandlet om.

Kl. 14.25

Den aftale er på plads, og den står vi sammen om. Men det, der er interessant, er, at Socialdemokratiet siger ét, når der holdes tale heroppefra, men de siger noget andet, når der laves betænkningensbidrag i Folketinget, altså at man vil støtte forslaget, hvis man får opfyldt de to krav. Men når man så bagefter bliver konfronteret med det, vil man ikke støtte det. Nej, så er der alle mulige undskyldninger: Så er der også det der, vi vil ændre; så er der det der, vi vil ændre; så vil vi lige kigge på det der.

Men hvad skal befolkningen og borgerne tro? Har Socialdemokratiet slet ikke fattet, at valget i november sidste år bl.a. var borgernes reaktion over for det her? Har Socialdemokratiet ikke fattet, at hele Socialdemokratiets bagland er i oprør, og at store dele af folketingsgruppen ville

støtte det her, hvis de kunne, og hvis de måtte, og at Anker Boye, Odenses borgmester, har sagt, at det er en fornuftig aftale?

Man lever i en anden verden. Har man ikke fattet det?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for at svare. Derefter tror jeg, at vi går til ordførerrækken igen, men ordførere skal melde sig.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil da godt starte med at kommentere, at faktisk var der jo dobbelt så mange, der stemte på Socialdemokratiet som på Dansk Folkeparti, når fakta nu skal være fakta.

Jeg indrømmer, at det er kringlet skrevet, hvad vi mener. Man kan sige, at vi har stillet to ændringsforslag, som sætter det hele på spidsen, omkring hvad vi mener er virkelig gravevende ved dette her lovforslag, men vi har også en lang række andre bekymringer, som det står skrevet i vores betænkningensbidrag.

Om vi så vil rulle loven tilbage eller ej? Jamen der vil jeg sige, at det da kommer an på konsekvenserne. Får loven de konsekvenser, som vi tror den vil få, eller får den nogle andre konsekvenser? Det må man jo tage stilling til til den tid, og så må man jo se på det.

Hvis den får de konsekvenser, som vi frygter, vil vi da blive nødt til at rulle nogle ting tilbage, det er der da ikke nogen tvivl om – eller rulle hele loven tilbage.

Så vil jeg godt til sidst kommentere fru Pia Kjærsgaards kritik af, hvem der kritiserer hvem osv. Ja, jeg hørte en svensk regering ved to ministre, en statsminister og Mona Sahlin som integrationsminister; jeg hørte en svensk regering kritisere Danmark. Og så hørte jeg en kritik fra fru Pia Kjærsgaard af alle svenskere, for det er vel ikke sådan, at det blev foreslået, at man skulle sætte en klap i Øresundsbroen, kun for at Mona Sahlin og Göran Persson ikke skulle komme til Danmark?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har fru Pia Kjærsgaard bedt om en kort bemærkning igen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det er o.k., at man siger, at det er lidt kringlet formuleret. Det er helt i orden. Det kan

man godt komme til, og det tager man så til efterretning i Socialdemokratiet, går jeg ud fra. Nok om dét.

Men tilbage til Sverige og den svenske elites kritik af de beslutninger, som bliver taget i det danske Folketing.

Nu er jeg ikke hundrede procent sikker på, at det var fru Sophie Hæstorp Andersen, der optrådte på tv, men det tror jeg at det var. Det, den pågældende fra Socialdemokratiet sagde, var, at det faktisk ikke var så godt, at man modtog den kritik fra Sverige, eller fra den svenske elite, for det fik blot danskerne til at rykke tættere sammen. Det er fuldstændig korrekt. Det er netop det, der sker med sådan nogle ting, at det vil danskerne naturligvis ikke finde sig i. Hvad i alverden er meningen? Vi bliver kritiseret af andre landes regeringer for de beslutninger, vi tager i det danske Folketing til gavn for den danske befolkning. Jeg har aldrig hørt noget lignende. Men bemærkningen om, at det blot får danskerne til at rykke tættere sammen, vil jeg da godt have, at fru Sophie Hæstorp Andersen gentager, hvis der er mulighed for det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for at svare.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan da godt gå på talerstolen en sidste gang for at sige, hvad det var, jeg sagde til Danmarks Radio. Så vidt jeg husker, sagde jeg, at det var dybt, dybt beklageligt, og at jeg mente, at regeringen skulle tage det meget seriøst, at man modtog en kritik udefra. Så noterede jeg mig, om ikke det var bedre med en dialog, i stedet for at man kritiserede hinanden fra højre og fra venstre for henholdsvis flygtningepolitik og integrationspolitik. Og så sagde jeg, at man fra den svenske side skulle tænke på, hvorvidt man opnåede det, man ønskede, netop at vi fik en god debat i Danmark, eller om man opnåede det, at måske nogle danskere netop rykkede tættere sammen i stedet for.

Kl. 14.30

Det mener jeg godt at jeg stadig væk kan stå inde for, og det var det, jeg sagde i dag. Men jeg mener nu stadig væk, at det vigtigste budskab var, at regeringen skal være dybt bekymret over den kritik, der er kommet, fordi den ikke bare er kommet fra Sverige og den svenske regering,

men fordi den også er kommet fra UNHCR og fra andre europæiske lande.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerne, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

I valgkampen op til folketingsvalget den 20. november sidste år lagde vi i Dansk Folkeparti afgørende vægt på, at der straks efter valget skulle gennemføres markante ændringer i udlændingepolitikken. Vi lovede, at vi ville være parat til at tage et medansvar, således at den store del af vælgerne, der mente, at der skulle ske sådanne markante stramninger, også fik indflydelse på den politik, der blev ført i Folketinget.

Den hidtil førte udlændingepolitik, som først og fremmest er tegnet af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre – vi har lige hørt, hvorfor det er gået galt – var en ansvarsløs politik, og det er fortsat en ansvarsløs politik, man fører fra de to partiers side. Den har haft en række negative konsekvenser for det danske samfund, og det vil tage lang tid at udbedre de skader, som de to partier har påført udlændingepolitikken og dermed borgerne her i landet.

Den store vækst i familiesammenføringerne og en markant stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber har været konsekvensen af den politik, der er blevet ført. En anden konsekvens har været store udgifter til udlændinge på social- og sundhedsområdet; det har været forringelse af folkeskolen i de større byer; det har været øget kriminalitet; en alvorlig mangel på boliger har vi oplevet. Vi har måttet se, at der har været en stor og uacceptabel arbejdsløshed blandt udlændinge, og en manglende eller mislykket integration har været kendetegnende for landets politik.

Det var på den baggrund, at den nye regering i februar fremsatte sine forslag til udbedringer. Det var vores opfattelse, at regeringens oprindelige forslag ikke var tilstrækkelige til at afhjælpe de problemer, og vi indledte derfor nogle forhandlinger med regeringen om at udbedre forslagene med henblik på en række ændringer. Under disse forhandlinger, vi så har haft, har vi set det som vores vigtigste opgave at sikre, at der blev skærpede betingelser for permanent opholdstilladelse, og det sker nu bl.a. ved, at udlændinge, der idømmes en ubetinget straf på 6 måneders fængsel, ikke kan få permanent opholdstilladelse før efter en karenperiode på 10 år. Det er noget, som vi dog har fået støtte til af

Socialdemokratiet. Desuden stilles der krav om dansk kundskaber på et passende niveau og om kendskab til danske samfundsforhold.

Et andet af Dansk Folkepartis hovedkrav i forbindelse med forhandlingerne var, at kommunernes pligt til at anvise nye flygtninge en bolig inden for 3 måneder blev afskaffet. Kommunerne skal nu som konsekvens af aftalen vurdere, om der er andre boligsøgende, der har samme eller større behov for at få anvist en bolig.

Derudover har vi fået opfyldt en række ønsker, der hver for sig trækker i den rigtige retning. Det handler om helbredstjek af udlændinge fra lande med høj forekomst af smitsomme sygdomme; det handler om intensivering af kampen mod ulovlig indvandring og menneskesmugling; det handler om analyser af de økonomiske konsekvenser og byrdefordelingen mellem stat og kommuner som følge af den fejlslagne politik, der har været, herunder også analyser af det pres, der må forventes i de kommende år som konsekvens af udlændingepolitikken.

Også reglerne om indfødsret er med i den aftale, der er indgået, og med ændringerne bliver der længere karensperiode, f.eks. i tilfælde af kriminalitet. Der stilles krav om dansk kundskaber; der stilles krav om, at der aflægges et løfte om troskab og loyalitet mod Danmark og dansk lovgivning.

Med Dansk Folkepartis indflydelse på udlændingepolitikken sikrer vi, at der kommer nogle opstramninger, der er til at mærke. Det er aftalt, at regeringen efter anmodning udarbejder notater om virkningen af udlændingepolitikken; løbende orienterer om arbejdet med bekæmpelse af ulovlig indvandring; hjemsender flygtninge, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark. Samtidig nedsætter vi hos os i Dansk Folkeparti en gruppe, der vil følge konsekvenserne meget tæt, for vi skal hele tiden følge op på, om der kommer de stramninger, som vi rent faktisk har ønsket.

Kl. 14.35

Endelig er det aftalt, at regeringen i efteråret 2003 sammen med Dansk Folkeparti foretager en samlet vurdering af aftalen. Har den virket, jamen så er der ikke behov for ændringer. Har den ikke virket, kan det være, der skal ske nogle justeringer, nogle ajourføringer på visse områder, sådan at vi sikrer, at vælgernes ønske rent faktisk bliver ført ud i livet, det ønske, der kom til udtryk november sidste år.

Den opfølgning af aftalen kan faktisk få meget stor betydning. Den giver os mulighed for at rette og forbedre, hvis lovændringerne ikke er tilstrækkelige. Vi vil derfor nøje følge det her med henblik på kommende lovrevisioner, der kan være brug for. Vi skal allerede til efteråret diskutere integrationsindsatsen.

Det kan da godt være, at der vil være mulighed for, at vi kan forbedre integrationen, forbedre dansk kundskaberne hos udlændinge i Danmark, hvis vi vel at mærke får stoppet tilstrømningen, for det er afgørende for, at vi også kan få integrationen til at foregå.

Den aftale, der er indgået, løser selvfølgelig ikke alle problemer, men en fejlslagen politik har fået lov til at udvikle sig alt for længe, og indgrebene kommer derfor også meget sent. Vi kan derfor heller ikke hvile på laurbærrene. Vi føler, at vi er nødt til at være opmærksom på, at yderligere lovindgreb kan blive nødvendige i fremtiden. Men lige nu har vi opnået, at mange af Dansk Folkepartis krav er blevet til lovgivning og konkrete initiativer, og det er vi tilfredse med.

Afslutningsvis skal jeg sige tak til ministeren, tak til regeringen og til regeringspartierne ordførere for et fint samarbejde i forbindelse med det her. Vi synes, vi har fået en fornuftig aftale, som vi er sikre på kommer til at virke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, allerførst kan jeg jo ikke tilbageholde en lykønskning til Dansk Folkeparti, fordi de på meget dygtig politisk vis har formået at få trukket den borgerlige regering endnu længere ud i fløjen, end den var i forvejen. Den aftale, der er lavet, siden vi havde første behandling af forslaget her, viser jo klart, i hvilken retning Dansk Folkeparti ønsker at gå.

Men mit spørgsmål til hr. Peter Skaarup er følgende: Der blev sagt ved beskrivelsen af den nye aftale, at man vil se, hvordan den har virket, og så vil man genforhandle den. Og det er så klart, at det er Dansk Folkepartis del af aftalen. Men jeg vil gerne spørge: Hvad er succeskriterierne? Hvis den virker, hvad er det, den skal virke på? Hvor mange færre flygtninge skal der komme? Hvor mange færre familiesammenføringer skal der komme? Med andre ord, hvad er det for et omdrejningspunkt, der får Dansk Folkeparti til at sige: Nu vil vi have genforhandlet aftalen, eller nu virker den godt nok? Det svæ-

ver hen i det uvisse; det står nemlig ingen steder i betækningsbidraget.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S)

Ja, også jeg ville konstatere, at Dansk Folkeparti da klart har opnået nogle resultater i de forhandlinger, der har været med regeringen.

Det, jeg godt ville benytte lejligheden til at spørge ordføreren om, er: De opfattelser, som åbenbart ligger i Dansk Folkeparti af, at man ikke kan have en offentlig, politisk debat med folk, der bor i andre lande, hele diskussionen om, at fordi de bor i Sverige, så må de ikke mene noget om, hvad der foregår i Danmark, har undret mig. Og det, at demokratisk valgte politikere bliver til elitære personer, som nødigt skal mene noget om en politik, lyder for mig fuldstændig fremmed for en almindelig demokratisk opfattelse.

Selvfølgelig må vi da have en offentlig debat. Vi må have den her i Danmark, og den må vi også have med andre lande. Hvad er det for nogle lukkede samfund, Dansk Folkeparti her gør sig talsmand for?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF)

Først til fru Elisabeth Arnold. Det er klart, at vi er da glade for, at Det Radikale Venstre synes, at der er udført et dygtigt stykke arbejde fra Dansk Folkepartis side, og vi takker da for at det menes.

Men jeg vil sige omkring succeskriterierne, at det er umuligt at sige, hvordan det her kommer til at ende. Vi er sikre på, at det medfører en kraftig begrænsning i tilstrømningen, en begrænsning i antallet af familiesammenførte. Men fru Elisabeth Arnold ved jo lige så godt som jeg, at vi ikke på forhånd kan sige, hvad der sker rundt omkring i verden af flygtningekatastrofer; det kan Dansk Folkeparti heller ikke sige. Men vi kan sige, at vi forventer en kraftig begrænsning i antallet af asylsøgere. Og det er jo også en udvikling, vi allerede har set, hvis vi kigger på de første tal, der er kommet for i år.

Jeg kan sige til fru Elisabeth Arnold, at der står jo i den aftale, der også er optrykt i betænkningen på side 61, pkt. 9 c, at i tilfælde af en pludselig opstået massetilstrømning af flygtninge mødes regeringen og Dansk Folkeparti med henblik på en drøftelse af den nærmere håndtering af den situation.

Det vil jo gøre, at vi i hvert fald er opmærksom på det, som jeg kunne forestille mig at fru Elisabeth Arnold overvejer, nemlig hvis nu der sker noget i Kosovo, i Bosnien eller i Afghanistan, og der kommer mange asylsøgere. Så må vi vurdere, hvad vi gør for at imødegå den udvikling og først og fremmest hjælpe folk lokalt i nærområdet. Det er jo hovedindsatsen både fra regeringens og Dansk Folkepartis side.

Fru Ritt Bjerregaard taler om den offentlige politiske debat. Skal svenskerne ikke have lov at sige, hvad de vil? Jo, selvfølgelig. Vi skal bare ikke dukke hovedet. Vi skal bare tage slagene med oprejst pande og sige: Jamen det mener de, vi mener noget andet.

Men må jeg så ikke godt sige, at det virker jo lidt mystisk, at den kritik, vi oplever fra svensk politisk side, er fra socialdemokratiet først og fremmest. Vi husker jo meget godt op til østrigske valg, hvem der var, der argumenterede for sanktioner mod Østrig, fordi de nu tilfældigvis valgte en regering, som socialdemokraterne i Europa ikke kunne lide. Ja, det var jo også socialdemokraterne i Danmark og i andre lande. Man argumenterede nærmest for, at der skulle laves sanktioner. Og på den måde mener jeg, det er forkert, hvis socialdemokratiet blander sig og bagtaler Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV)

Jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at jeg nu kan få konstatere det, som jeg også havde anet, nemlig at Dansk Folkeparti entydigt selv dikterer, hvornår denne aftale skal genforhandles. Dansk Folkeparti har fat i nøglen til videreudviklingen af den aftale, der bliver indgået her. Man må sige, at regeringen fuldstændig er Dansk Folkepartis logrende puddelhund, og det er jo en meget ejendommelig situation at se, men jeg må sige, at det igen er et politisk arbejde, som man må anerkende.

Men jeg vil godt sige til hr. Peter Skaarup, at med hensyn til den virkning, der kommer af denne her udlændingestramning, kan man altså ikke beskrive, hvor mange færre der skal komme, man kan ikke beskrive, hvor mange færre familiesammenføringer der skal komme. Men fru Birthe Rønn Hornbech sagde for en times tid siden som Venstres ordfører, at med denne her lovgivning vil det være helt klart, at danske statsborgere vil komme til at lide.

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om det kan tænkes, at lidelserne for danske statsborgere

efter denne lovgivning måske kunne få Dansk Folkeparti til at se, at disse krav var for stramme, f.eks. på familiesammenføringsområdet. Kunne man tænke sig, at det gik den vej?

(Kort bemærkning):

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge hr. Peter Skaarup, om ikke det er rigtigt, at formanden for Folkpartiet Liberalerna i Sverige har udtalt:

»Bertel Haarder er utroværdig. Hans integrationspolitik går ikke ud på at integrere folk, som har behov for beskyttelse, men at holde dem ude af Danmark. Det er ikke integration.«

Jeg vil gerne høre, om ikke det er korrekt citeret. Og han er ikke socialdemokrat.

Er det ikke rigtigt, at Jörg Haider i Østrig ikke ønskede at mødes med Dansk Folkeparti på et tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti tog til Østrig for at mødes med ham? Jeg kan ikke huske det helt, jeg var ikke selv med på turen, jeg kan ikke huske helt konkret, hvordan det var, men pointen er bare, at det er ikke kun socialdemokrater rundt omkring i Europa, der har udtrykt kritik af den førte udlændingepolitik i Danmark. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning):

Ritt Bjerregaard (S):

Ja, selv hvis det kun var socialdemokrater, der havde udtalt sig, demokratisk valgte socialdemokrater i andre lande, som ønsker at drøfte et resultat, som Dansk Folkeparti har et ansvar for, hvorfor i alverden så ikke tage debatten?

Der er jo ikke noget som helst mystisk ved, at der er partier, der vender sig imod de elementer af fremmedfjendskhed, som indgår i den aftale, der her er indgået. Så forsvar dog den politik, som Dansk Folkeparti står for, i stedet for at prøve at gøre det til et spørgsmål, om man kan lide den ene eller den anden person.

Og så har hr. Kamal Qureshi jo fuldstændig ret i, at hvis man endelig ikke vil lytte til, hvad socialdemokrater siger, så har der sandelig været andre at lytte til, hvis man vel at mærke overhovedet er villig til at lytte til, hvad andre siger.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning):

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg må igen takke fru Elisabeth Arnold for anerkendelsen af det politiske arbejde fra

Dansk Folkepartis side. Jeg er da glad for, at man roser så højt, hvad vi har opnået her.

Med hensyn til tallene: Jamen jeg synes, jeg sagde meget klart, at man kan ikke forudsige – og det tror jeg fru Elisabeth Arnold er meget klar over – at nu kommer der 100 flygtninge, eller nu kommer der 500 flygtninge. Det, vi kan sige, er, at tallene falder, og hvis vi sammenligner med sidste år allerede nu i år, så taler vi om ca. en halvering af det antal asylsøgere, der er kommet. Det betyder altså noget, at regeringen har barslet med det her forslag, og at der nu er lavet en aftale med Dansk Folkeparti.

Alene menneskesmuglernes forsøg på at få folk til Danmark er ikke længere intense, mig bekendt ikke så intense, som de har været indtil nu i hvert fald. Og der vælger man måske at sende folk, som ikke er så reelle flygtninge som dem, vi gerne vil tage, til Sverige eller til andre lande. Og det er egentlig meget fornuftigt; det er den politik, vi gerne vil frem til.

Hr. Kamal Qureshi er inde på et liberalt parti. Jeg må lige minde om, at det er det, der svarer til Det Radikale Venstre i Sverige. Det er et parti, der ligger på spærregrænsen. Det er et parti, som ikke er kendt for andet – i den danske debat i hvert fald – end at man er utilfreds med den danske udlændingepolitik. Det må man jo sådan set selv om. Vi siger bare, at det ikke er en saglig kritik. Det er ikke en fornuftig kritik.

Vi siger også, at vi ikke har noget imod – og det er til fru Ritt Bjerregaard – at man kritiserer, at man snakker, at man debatterer. Vi svarer bare igen. Vi dukker ikke hovedet. Og det synes jeg Socialdemokratiet skulle følge op og sørge for, at vi finder nogle gode danske løsninger på den danske udlændingepolitik.

Det er ærgerligt, at Socialdemokratiet har meldt sig ud og ikke er med på, at der skal ske nogle stramninger, som hele Socialdemokratiets bagland synes er fornuftige. Tænk på de socialdemokratiske borgmestre på Vestegnen. Tænk på Anker Boye og andre, der har sagt, at det her er fornuftigt. Skulle man ikke prøve at overveje i Socialdemokratiet, om man ikke burde følge op på det?

Til sidst vil jeg sige, at vi kan diskutere det her fra nu af og resten af dagen. Det ændrer ikke ved, at vi i dag og under tredjehåndingen vedtager ting, der medfører ændringer, der medfører forbedringer i forhold til udlændingepolitikken.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nok en lille forbrugeroplysning: Jeg har noteret mig, at integrationsministeren p.t. definerer Folkpartiet Liberalerna i Sverige som Det Radikale Venstres søsterparti. Det plejer at være Venstres. Det er bare til oplysning til hr. Peter Skaarup.

Jeg har forstået på Dansk Folkeparti og på adskillige af Dansk Folkepartis gruppemedlemmers indlæg i forskellige sammenhænge, og senest i dag har hr. Søren Krarup været på talerstolen og brugt vendingen, som jeg er helt enig i, at danske borgere skal have lighed for loven. Og jeg er også parat til at sige, at danske statsborgere skal have lighed for loven.

Derfor spørger jeg hr. Peter Skaarup, hvordan Dansk Folkeparti vil forklare, at ophævelse af retskravet på familiesammenføring – og nu taler jeg ikke om, hvor gammel man skal være, men det principielle i det, og den tilknytningsvurdering, der skal være – harmonerer med det princip. Jeg henviser til spørgsmål 7 og svaret på det. Der står allersidst:

»Om tilknytningskravet vil være opfyldt, og om der vil kunne meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring i en situation som den i spørgsmålet beskrevne, vil således afhænge af de samlede konkrete omstændigheder og af den individuelle vurdering heraf i hver enkelt sag.«

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, jeg vil måske ikke ligefrem lykønske Dansk Folkeparti med den store indflydelse, men anerkende det; det bliver man jo nødt til. Altså det er jo simpelt hen bare at læse paragrafferne, så kan man jo se, hvem det er, der bestemmer på det her område, og det er som det skal være.

Det gør man selvfølgelig kun, fordi Venstre og De Konservative har valgt, at det skal være på den måde, så der er ikke noget udemokratisk i det på nogen måde. Det er jo et resultat af det valg, der blev truffet, at det er Dansk Folkepartis politik, som bestemmer udlændingepolitikken nu, og hvor vi så kan måle konsekvenserne i løbet af nogle år.

Men det, der kalder mig på talerstolen, er et lidt andet spørgsmål, fordi tidligere gik et fremtrædende medlem af Dansk Folkeparti på talerstolen i denne her debat og fremførte, at der var sket en besættelse af Vor Frue Kirke. Og så vil jeg bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, da jeg ikke ved, om det er en aftalt linje, at det skal

fremstilles på denne her måde i denne debat, om det er noget, at hr. Skaarup kan bekræfte, at der er sket en besættelse af Vor Frue Kirke.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Peter Skaarup kan jeg blot sige, at efter at jeg nu har prøvet flere gange at få svar på mit spørgsmål om, hvordan man vil måle, om det her flygtningeforlig virker, har jeg ikke fået andet svar, end at det bestemmer Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti bestemmer suverænt, hvornår det har virket, og hvornår det ikke har virket, og derfor ligger udspillet til at få det genforhandlet hos Dansk Folkeparti. Det er nu her krystalkart for alle, og det der eklatante nederlag synes jeg regeringen skulle indkassere. Der er ikke noget kriterium; det er Dansk Folkeparti, der bestemmer det hele.

Blot lige den antydning, at som hr. Peter Skaarup også sagde, har det jo allerede virket, selv inden det overhovedet er vedtaget. Så man kunne jo allerede fortsætte med at genforhandle det eller vurdere nu, om det skulle genforhandles. For det har jo allerede virket, selv inden det er blevet vedtaget.

Til sidst vil jeg blot sige, at jeg heller ikke har hørt nogen kommentarer til det citat, jeg bragte før af fru Birthe Rønn Hornbech, nemlig at danske statsborgere vil komme til at lide. Den udtalelse vil jeg gerne have en kommentar til fra hr. Peter Skaarup: Er Dansk Folkeparti enig i den udtalelse – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til sidst blev der spurgt fra fru Elisabeth Arnold, om danske statsborgere vil komme til at lide. Jeg tror ikke, der er nogen danske statsborgere, der kommer til at lide, men det kan godt medføre i en lovgivning som den, man laver her, og i øvrigt i anden lovgivning i det hele taget, at der kan være utilsigtede konsekvenser, som man er nødt til at overveje om der skal ændres på senere.

Men grundlæggende er vi af den opfattelse, at det er fornuftigt at fjerne retskravet på familiesammenføring. Det er jo et af hovedproblemerne ved den danske udlændingepolitik. Et andet hovedproblem er asyl, altså de facto-begrebet, som man tager væk nu, som man måske genindfører i forhold til visse ting, men i hvert

fald grundlæggende tager væk. Det er fornuftigt, og jeg tror på, at det får gode virkninger.

Så spørger hr. Søren Søndergaard med hensyn til besættelse: Er der tale om besættelse eller ej? Jeg kan læse op fra Ritzaus telegram her i dag, hvor der står som overskrift:

»26 irakere har besat Vor Fru Kirke« – det er domkirken i København – »Torsdag formiddag ankom 26 irakere til Vor Frue Kirke, Københavns Domkirke, og slog sig ned i kirkerummet ...«.

Det vil jeg godt kalde en besættelse. Det var det, der skete under den gamle palæstinenserdebat, der var for nogle år siden, hvor det viste sig, at en besættelse af en kirke, først den ene kirke, så den anden kirke, medførte en særlov i Folketinget, der gav opholdstilladelse til dem, der nøjagtig havde besat det pågældende område.

Vil det sige i dagens debat, at vi skulle lave en særlov, fordi 26 irakere tilfældigvis slår sig ned i en kirke? Hvad med alle dem, der tilfældigvis ikke slår sig ned i en kirke, skal de så også være omfattet, eller skal de ikke? Altså det er jo lidt det, som Enhedslisten dengang argumenterede for. Jeg håber ikke, de gør det i dag.

Til sidst til fru Marianne Jelved – det er egentlig lidt samme svar som til fru Elisabeth Arnold – at man kan ikke udelukke, at der kan være utilsigtede virkninger af det her, men det er et skønsprincip, og det er myndighederne, der løbende må vurdere, hvem der skal have familiesammenføring, og hvem der ikke skal have familiesammenføring. Men stramninger bliver det, og det burde Det Radikale Venstre også være med på. Der er behov for stramninger i udlændingepolitikken.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Der er lige en lille ting, jeg meget gerne lige vil have hr. Peter Skaarup til at forklare. Når man laver en lovgivning, hvor man vil fjerne familiesammenføringskravet for danske statsborgere på at få ægtefæller til Danmark, er det vel ikke en utilsigtet virkning, at de så bliver ramt. Altså det forstår jeg ikke.

Hvis man amputerer en patients arm, er det ikke en utilsigtet virkning, at vedkommende så ikke kan bruge den arm, man har amputeret. Sådan har jeg i hvert fald lært det. Altså det er bare lige for at forstå, hvad det var, hr. Skaarup mente, når han sagde, at det er en utilsigtet virkning, at der er nogle danske statsborgere, der bliver ramt af det her. Som jeg kan se det, er det vel en

tilsigtet virkning, at man siger, at danske statsborgere ikke skal have mulighed for at kunne få deres udenlandske ægtefæller til Danmark.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Skaarup vil jeg sige, at jeg også er i besiddelse af det telegram fra Ritzaus Bureau, og det eneste sted, der står noget om besættelse, er jo i overskriften; der stod ikke det, hr. Skaarup læste op. Det er rigtigt, at der er sat en overskrift på, hvor der står kirkebesættelse.

Måske har Dansk Folkeparti ikke nået at læse mere end det, for havde man nået at læse mere end det, kunne man f.eks. se, at en repræsentant for kirken udtaler: »Kirken er åben hele dagen frem til kl. 0.30.« Nu er det jo svært at besætte noget, der er åbent, når man godt må være der.

Må man så være der? Ja, der udtaler den repræsentant for kirken: »Fra kirkens side har vi taget imod dem og i første omgang givet dem lov til at opholde sig i kirkerummet ...«. De har altså fået lov til at opholde sig i kirkerummet. Er det normalt, at man giver folk lov og så kalder det en besættelse?

Det er meget mystisk, men det afspejler jo lidt den måde, Dansk Folkeparti kører den her diskussion på, det var sådan set bare det, der var min pointe, at man river tingene ud af deres sammenhæng og præsenterer dem som et eller andet stort i stedet for at afvente tingene.

Det ændrer intet ved, at Dansk Folkeparti har fået stor indflydelse, og at det er Dansk Folkepartis politik, der gennemføres nu, og det har jeg som sagt anerkendt. Jeg synes måske nok, man skulle overveje at gøre det på et lidt mere sagligt grundlag.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Efter det svar, jeg fik – eller mangel på samme – vil jeg godt prøve at uddybe spørgsmålet. Jeg anerkender helt, at man kan opfatte det signal, at der skal stramninger til, og Det Radikale Venstre har ingen principper om, at man ikke kan lave stramninger også på det her område, bestemt ikke.

Jeg har haft den opfattelse hele tiden, og jeg mener endda, at jeg er opdraget med det i den bedste danske kultur og folkestyretadition, at danske statsborgere har samme rettigheder, uanset om de kommer fra Jylland, Fyn eller Sjælland. Jeg forestiller mig også, at mine børn og

børnebørn kan gifte sig med hvem som helst; så kan de bo i Danmark, når de er danske statsborgere, og man kan tage sin ægtefælle med til sit hjemland.

Det kan man ikke længere uden videre.

Så kunne det jo være rart at vide, hvordan Dansk Folkeparti opfatter det, når Dansk Folkeparti i øvrigt går ind for ligebehandling af danske statsborgere – lighed for loven. Og der henviser jeg til spørgsmål 7, som er et meget enkelt spørgsmål, og selv det enkle spørgsmål er man ikke i stand til at få et klart svar på fra ministeren. Det kræver en individuel vurdering fra sag til sag. Kan Dansk Folkeparti leve med den usikkerhed?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Kamal Qureshi og fru Marianne Jelved kredser om retskravet. Altså situationen er jo den, og det er den, vi tager udgangspunkt i, at vi ser, at man i 1., 2., 3. generation hos visse indvandrergrupper i Danmark næsten altid henter sin ægtefælle i det land, man oprindelig kom fra, og det er specielt galt i de lande med en vidt forskellig kulturkreds, de, som kommer fra en helt anden oprindelse, end vi kender til her i Danmark. Det er det, man foretager et indgreb over for med denne lovgivning.

Jeg tror ikke, at der er nogen hverken i regeringen, eller for så vidt i Folketinget, der har interesse i at ramme fru Marianne Jelved eller andre borgere her i landet, der ønsker at hente en ægtefælle – nu er det nok ikke aktuelt, men altså hvis det var – der kan forsørge sig selv og i øvrigt fungerer udmærket i det danske samfund.

Men vi ser problemer med integration, vi ser problemer med at få tingene til at fungere, fordi man bliver ved med at hente sin ægtefælle f.eks. i Pakistan, Tyrkiet, eller hvor det kan være henne – Libanon. Det er det problem, man sætter ind over for, og det er egentlig meget velbegrunder. Og der kunne jeg godt efterlyse, at Det Radikale Venstre og SF ville være med til at hjælpe i stedet for bare at lave ordkløveri her i Folketingssalen.

Så er der hr. Søren Søndergaard, og hr. Søren Søndergaard er jo, jeg vil måske ikke sige berømt, men han er i hvert fald kendt for her i Folketinget at grave sig ned i en eller anden detalje, som egentlig ikke nødvendigvis har noget med forslaget at gøre. Det har jo ikke ret meget med forslaget at gøre, at det nu pludselig er en kritik af Dansk Folkeparti, fordi vi har udtalt, at der er

tale om en besættelse af domkirken i København.

Men jeg kan godt lige læse lidt mere op, så tror jeg, det vil være klart for de fleste, at der er tale om en slags besættelse. På brystet af de folk, der er i domkirken, står der står nemlig meget klart skrevet: »Sultestrejker på grund af langvarig sagsbehandling.«

Kl. 15.00

Der er altså noget, der tyder på, at det ikke er nogle helt almindelige gæster i kirken, men at det er nogle, der har tænkt sig at blive der, med mindre myndighederne foretager sig et eller andet. Og det er det, jeg mener vi ikke kan leve med.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende at få at vide, at det, der foregår i debatten her imellem hr. Peter Skaarup og undertegnede, er ordkløveri. Det er ikke ment sådan. Det Radikale Venstre er meget optaget af og har i meget, meget lang tid været optaget af problemerne omkring tvangsægteskaber og det, at anden, tredje generation stadig gifter sig med personer fra deres tidligere hjemland. Det mener jeg også vi skal finde et svar på.

Jeg spørger igen, fordi hr. Peter Skaarup ikke svarer på mit spørgsmål: Hvordan vil Dansk Folkeparti forklare sine vælgere og danske statsborgere – lad os holde os til dem – hvorfor danske statsborgere ikke kan blive behandlet med lighed for loven, at danske statsborgere skal have en individuel, konkret vurdering, hvor alle foreliggende omstændigheder er oplyst for myndighederne? Det er det, jeg spørger om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, at hr. Peter Skaarup godt kunne være lidt mere imødekomende, for jeg er egentlig sådan relativt sød, når jeg spørger, som jeg gjorde, synes jeg selv. Altså jeg spurgte faktisk – det er jo den samme anerkendelse, det er jo det, det går ud på: Når man siger, at der ikke skal være familiesammenføring, så bliver der netop ikke familiesammenføring med udlændinge.

Det er jo helt fair at føre politik på den måde, men det er da lidt dumt at sige, at det er utilsigtet. Det ville det være, hvis jeg sagde til min patient, efter at jeg havde amputeret højre arm på vedkommende: Det er altså lidt utilsigtet, at du ikke kan tage din kop med højre hånd. Den er

der jo ikke længere. Så må man da være ærlig og sige, at det er da helt tilsigtet, ja, præcis, og operationen lykkedes. Så det er det ene.

Det andet er, at vi jo er i den paradoksale situation, at det nærmest er Dansk Folkeparti, vi står og forhandler med i forhold til nogle ændringer, og det viser altså noget om forholdene i det danske Folketing, i hvert fald omkring udlændingeloven. Men jeg hørte det næsten, som om hr. Peter Skaarup sagde, at hvis min datter f.eks. valgte at tage på udviklingsophold til Indien eller til Pakistan og mødte en eller anden ung fyr dér, som hun faldt for, ville det ikke være et problem, fordi hun var velintegreret og kunne passe sig selv og økonomien var i orden. Så kunne hun godt få familiesammenføring til Danmark eller slå sig ned i Danmark med sin ægtefælle.

Er det korrekt? Er det den tolkningsmåde, der ligger i forhold til det skøn?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvad har det med denne her debat at gøre, at 26 irakere stille og roligt og fredeligt har sat sig ind i et åbent rum i en dansk kirke? Ikke en flyvende fis, ikke en flyvende fis. Det har det ikke.

Derfor må man jo stille spørgsmålet: Hvorfor bliver det så bragt op i diskussionen? Hvorfor bragte Dansk Folkeparti det op i diskussionen? Hvorfor valgte Dansk Folkeparti som argument for denne lovgivning at bruge lige præcis dét i diskussionen? Det er sådan set interessant, men hr. Skaarup får jo mulighed for at forklare, hvorfor Dansk Folkeparti gjorde det.

Når det så oven i købet viser sig, at der ikke er tale om en besættelse, må vi andre have lov at gøre opmærksom på det. Det, at der sidder en person hernede på Christiansborg Slotsplads og sultestrejker og oven i købet har et skilt, hvorpå der står, at hun sultestrejker, er altså ikke et udtryk for, at hun har besat Christiansborg Slotsplads, lige så lidt som det er et udtryk for, at man har besat nogen kirke, at man med præstens tilladelse har sat sig ind i en kirke og sidder der indtil videre. Det kan være, det bliver en besættelse, så tager vi diskussionen til den tid, men det er det ikke i dag.

Derfor er jeg sådan set enig med hr. Skaarup: Det har intet med denne her debat at gøre, og derfor synes jeg også, Dansk Folkeparti skulle holde det ude af denne her debat.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige, at der blev anvendt et ikkeparlamentarisk udtryk, som ganske vist er et folkeligt dansk udtryk. Men det bliver ikke bedre af, at taleren gentog det. Og det, der er kritisabelt, er ikke, at man skifter ordet flyvende ud med hujende; det er ikke det, der er kritisabelt.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var vist meget godt med en præcisering. Der er stadig et par spørgsmål om det retskrav, og jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere.

Der er bare det at sige til det, at vi ønsker et indgreb over for de udlændinge, der bliver ved med at hente deres ægtefælle i det land, de oprindeligt kom fra. Der er et mønster her, Socialdemokratiets tidligere minister fru Karen Jespersen har nævnt det mange gange, og der er skrevet bøger om det. Jeg tror, alle er bekendt med, at det er et kæmpeproblem for integrationen, at folk bliver ved med at hente deres ægtefæller i det land, de oprindeligt kom fra.

Med det antal personer fra de lande, jeg tænker på, der har fået dansk indfødsret, er det også blevet et problem med danske statsborgere, der henter deres ægtefælle i deres oprindelige hjemland. Jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere.

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at hvis hr. Søren Søndergaard læser, hvordan det beskrives på Ritzaus Bureau, hvad der er sket med de 26 irakere, siger domprovsten i telegrammet her fra i dag, at de pågældende nu agter at blive i kirkerummet og intet indtage, før de danske myndigheder tager sagen op. Starten på det her er altså nøjagtig lig med starten på besættelsen af Blågårds Kirke i sin tid, hvor palæstinensere besatte den pågældende kirke i lang tid, og det endte med, at et blødsødent flertal her i Folketinget vedtog en særlov, der betød, at de pågældende fik lov til at blive i Danmark, selv om nogle af dem eventuelt stod til udvisning eller udsendelse.

Som led i den debat, Folketinget i dag har om udlændingelovgivningen, føler vi en forpligtelse til at sige, at sådanne situationer skal vi ikke ud i igen. Jeg tror faktisk, at mange folketingsmedlemmer fra alle partier, der normalt argumenterer mod særlove, er enige i, at det var et problem, og at det vil blive et problem igen, hvis vi giver los.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Det vil nok ikke komme bag på nogen, at jeg nu meddeler, at Det Konservative Folkeparti vil stemme imod Socialdemokratiets ændringsforslag og for ministerens. Jeg vil godt udtrykke glæde over forslaget og sige, at vi er godt tilfredse med både ændringsforslaget og det samlede forslag og også glade for aftalen med Dansk Folkeparti.

Så vil jeg gentage fra førstebehandlingen, at det, vi nu vedtager, er et længe næret ønske fra Det Konservative Folkeparti. Det er fuldstændig i overensstemmelse med det, der var indeholdt i vores udlændingeoplæg fra 1990, så det er ikke noget, vi lige har fundet på i forgårs. Der har bare ikke været noget flertal for at gennemføre ændringerne før nu, men nu glæder vi os over, at de bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Så vidt jeg husker, sagde den konservative ordfører under førstebehandlingen, da vi diskuterede spørgsmålet om muligheden for at give asyl fra en ambassade, at det var en sag, der måtte overvejes under udvalgsbehandlingen, fordi det netop er et eksempel på, at det, som man hævder er udgangspunktet – nemlig at gøre noget ved sagen dér, hvorfra folk, som egentlig ikke har et asylkrav, kommer til Danmark – gælder absolut ikke her. Det er kun folk, der har et reelt asylkrav, der får mulighed for at komme hertil.

Derfor vil jeg bare spørge den konservative ordfører: Hvilke overvejelser har Det Konservative Folkeparti gjort mellem første og anden behandling, og hvilke konklusioner er man kommet frem til på grundlag af hvad?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det fremgår af den aftale, som er blevet indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti mellem første- og andenbehandlingen, at på et hvilket som helst givet tidspunkt vil Dansk Folkeparti kunne forlange aftalen genforhandlet.

Jeg vil derfor gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om der findes noget succeskriterium eller en eller anden grænse, hvor Det Konservative Folkeparti vil sige: Nej, det er for tidligt at revurdere denne aftale, eller: Vi mener ikke, at konsekvenserne af loven er tilstrækkeligt belyst

på nuværende tidspunkt. Eller har man deponeret hele sin handlefrihed i Dansk Folkepartis indertomme?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg tillader mig at blive ved det spørgsmål, jeg nu har bevæget mig omkring over for ordfører efter ordfører, indtil jeg får et svar.

Det Konservative Folkeparti er med dette lovforslag med til at skabe en usikker situation for danske statsborgere, der får en ægtefælle fra et andet land end Danmark, altså med et andet statsborgerskab end dansk, og så spørger jeg igen: Hvordan harmonerer det med Det Konservative Folkepartis udmærkede borgerlige tilgang til lighed for loven og retsstatens principper?

En dansk pige, der har boet i USA nogle år, taler amerikansk og gifter sig med en amerikaner, kan ikke uden videre regne med at kunne flytte til Danmark med sin ægtefælle. Det vil jeg gerne bede Det Konservative Folkeparti forklare, så jeg kan forklare vælgerne det.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg var på det tidspunkt ikke fuldt oplyst om, hvad det var for nogle ansøgere, der kom ind på ambassaderne. Man kunne nogle gange umiddelbart få den opfattelse, at det var folk, der flygtede fra forfølgere, som kom efter dem med al landsens ulykker, og derfor flygtede ind på en dansk ambassade og søgte om asyl. Men jeg har fået oplyst, at det er ikke det, der er tilfældet. Man er et sted, hvor man i forvejen er i sikkerhed, og så går man ind på ambassaden og søger om asyl i Danmark.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at det, at der kan begæres en genforhandling, er jo ikke det samme, som at der ændres noget. Det betyder, at man kan genforhandle, at man kan tale om det, men der står ikke noget om, at der skal ændres noget. Det afhænger naturligvis af, om parterne kan blive enige, og især hvad de kan blive enige om, og jeg tror, jeg er vældig enig med Dansk Folkeparti i, at sådan er betingelserne. Der er jo ikke noget med, at man bare kan kræve nogle bestemte ting.

Til fru Marianne Jelved: Jamen meningen er jo netop at lave en ligestilling mellem mennesker i Danmark ved også at udvide reglerne til

at gælde for danske statsborgere. Det er ikke bare sådan, at det er udenlandske statsborgere, der skal stilles nogle særlige krav til, de bliver stillet til alle.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er egentlig for at hjælpe fru Elisabeth Arnold og fru Marianne Jelved til at få det svar, som efterlyses.

Jeg er lige ved at tro, at svaret er givet nu, men er fru Else Theill Sørensen enig med mig i, at det er ubegribeligt, at det skulle betegnes som ulighed mellem danske statsborgere, at for en dansk statsborger, der er født i Danmark og gifter sig med en amerikansk ægtefælle, gælder fuldstændig de samme regler som for en dansk statsborger, der er født i Pakistan og vil hente sig en pakistansk eller en amerikansk ægtefælle? Tilknytningskravet er jo det samme for alle disse statsborgere.

Så vil jeg også gerne stille et spørgsmål til, og det er vedrørende, hvad en besættelse egentlig er. Jeg vil spørge fru Else Theill Sørensen, om fru Else Theill Sørensen er enig med mig i, at Danmark rent faktisk var besat fra 1940 til 1945. Der var nogle, bl.a. her i Folketinget, som samarbejdede med besættelsesmagten og bød den velkommen, ligesom domprovsten i Københavns Domkirke har gjort med irakerne, men Danmark var dog vel stadig besat?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, at hvis fru Else Theill Sørensen skal svare på alle de spørgsmål, er 2 minutters taletid for kort til hende.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, vi har et behov for at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, for hvis fru Else Theill Sørensen er blevet bibragt det indtryk, at nogle folk kan gå ind på en ambassade i et land, hvor de er i sikkerhed, søge asyl i Danmark og få asyl, må jeg sige, at så er fru Else Theill Sørensen altså blevet bibragt nogle forkerte oplysninger. Jeg tror, ministeren kan komme herop og bekræfte, at det ikke er korrekt.

Kl. 15.15

Der er helt klart ikke mulighed for at få asyl i Danmark på baggrund af en ansøgning til en ambassade, hvis man er i sikkerhed i det pågældende land. Udgangspunktet er netop, at man

ikke er i sikkerhed i det pågældende land, så for at få det afklaret tror jeg, vi bliver nødt til at have lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Jeg forstår på den konservative ordfører, at den konservative ordfører – det har jeg også tidligere forstået på hr. Helge Adam Møller – er oprigtigt optaget af, at folk, der har et beskyttelsesbehov, og som vi kommer i kontakt med, hjælper vi også fra dansk side. Det kan være, vi også kan få en løsning på det inden tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil holde mig til fru Else Theill Sørensen, for desværre kan jeg jo efter regelsættet ikke gå ind i en debat med hr. Langballe.

Jeg er fuldstændig klar over, at alle danske statsborgere bliver underlagt samme regler i tilfælde af, at de gerne vil have en ægtefælle med et andet statsborgerskab med sig til Danmark. Der indføres et skønprincip, en retstilstand ændres til et skønprincip, og der står på side 33 i svaret på det optrykte spørgsmål 7, at en tilladelse »vil således afhænge af de samlede, konkrete omstændigheder og af en individuel vurdering heraf i hver enkelt sag.«

Det var det, hr. Peter Skaarup kaldte et skønprincip, og det er jeg enig med ham i at kalde det. Det vil sige, at danske statsborgeres forhold nu skal afgøres via et skønprincip, og jeg vil gerne bede Det Konservative Folkeparti komme med en principiel tilkendegivelse af, om det er et nyt retsprincip eller mangel på retsprincip.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Jesper Langballe: Angående spørgsmålet om lighed mellem danske statsborgere vil jeg give hr. Langballe ret og om lidt kommentere fru Marianne Jelveds uddybning af spørgsmålet.

Med hensyn til spørgsmålet om irakerne i Vor Frue Kirke har jeg ikke lyst til at indgå i en diskussion om, hvorvidt det er en besættelse eller ej. Jeg er bekendt med hele pressemeddelelsen, og det er Folketinget også snart på et eller andet tidspunkt efter denne debat.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg er ikke blevet bibragt den opfattelse, at man kan gå ind på en ambassade og få asyl. Det er lige netop det, man ikke kan. Jeg tror, der er mellem 2.000 og 3.000 ansøgninger af den slags hvert år, og kun et ret lille antal, under 50 så vidt jeg ved, får rent fak-

tisk asyl efter den regel. Jeg har bestemt ikke den opfattelse, at man bare kan gå ind og få asyl.

Med hensyn til det, som åbenbart er et kardinalpunkt lige nu, nemlig tilknytningskravets formulering, står der i lovforslaget:

»... såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.«

Spørgsmålet er så: Hvordan afgør man nu det? Jeg vil spørge modsat: Jamen hvordan har man afgjort det efter den nugældende lov? Her står der, at når den herboende person ikke har dansk indfødsret, kan denne opholdstilladelse kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Der er altså næsten ordret den samme formulering i den nugældende lov, og jeg kan da ikke se, at det blevet vanskeligere at afgøre en sådan tilknytning, siden den nugældende lov blev formuleret.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Else Theill Sørensen redegjorde for de nugældende regler, og det er jo fuldstændig rigtigt, at der gælder et tilknytningskrav for herboende udenlandske statsborgere, som ønsker familiesammenføring med en person af et andet statsborgerskab end dansk. Derfor kan man også godt med alle mulige forbehold osv. argumentere for, at tilknytningen kan være stor til et andet land end Danmark.

Men det, der undrer mig, er, at Det Konservative Folkeparti er gået ind for en ordning, hvor man som dansk statsborger – med dansk pas, med indfødsret i Danmark, med stemmeret i Danmark – alligevel kan få at vide: Du er ikke god nok til at bo her, for du har giftet dig med en forkert person. Det kan kun skyldes, at man undersøger vedkommendes forhistorie, barndom, forældre og bedsteforældre for at kunne sige: Din tilknytning til Danmark er ikke god nok. Er Det Konservative Folkeparti klar over, at en sådan regel kan være på kollisionskurs med grundloven?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Den største forskel i vores opfattelse af tilknytningskravet er noget af det, som vi diskuterede

på et møde i Integrationsministeriet allerede i startfasen, dvs. på det tidspunkt, udlændingepakken blev lanceret. Her sagde man lige præcis, at hvis det var sådan, at nogle personers opvækst, uddannelse og sproguddannelse i barndommen var foregået i f.eks. Tyrkiet, ville det betyde, at efterfølgende kunne vedkommende ikke finde ægtefæller i Tyrkiet, og tilsvarende når det gjaldt andre lande.

Det må da alt andet lige betyde, at man som dansk statsborger skal rende rundt med en liste over slyngelstater, som man ikke må finde ægtefæller i, fordi man tilfældigvis kan det sprog, der tales i de pågældende lande. Det vil sige, at jo mere international man er, jo flere sprog man taler, desto sværere er det at finde ægtefæller uden for landets grænser. Det er da en så snæver nationalistisk tankegang, at man må undre sig.

Jeg vil også spørge: Hvad skal vi gøre med Rebild, som jo plejer at være De Konservatives helt store fest, hvor efterkommere af danske udvandrere til USA med rødder i Danmark flere generationer tilbage, kommer og fester for deres historiske tilknytning til Danmark? Det må vel være et problem nu, for deres historiske tilknytning til Danmark skal vel cuttes over, på samme måde som man ønsker at cutte andre danske statsborgeres historiske tilknytning til andre lande.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg blev så forvirret over det sidste, at jeg var lige ved at glemme det første.

Til fru Elisabeth Arnold: Vi kommer ikke tilknytningskravet nærmere end at sige, at formuleringen er altså ikke væsentligt ændret. Jeg ved godt, det handler om, hvorvidt danske statsborgere kan få en ægtefælle til Danmark alene på det grundlag, at man er gift eller bor sammen med vedkommende ... nej, jeg må have det skåret ud i pap én gang til.

Jeg synes, hr. Kamal Qureshi kommer for langt ud med sin fantasien om, hvad der ikke må være tilfældet: at man ikke engang må have været på ferie i Tyrkiet for at kunne gifte sig med en tyrkisk statsborger. Og så begynder man at inddrage Rebild Bakker og den tilknytning, som efterkommere af danske udvandrere stadig har til deres forfædres hjemland. Jamen det er der da ikke nogen, der har noget imod. Der er heller ikke nogen, der har noget imod, at indvandrere til Danmark har en nær tilknytning til deres forfædres hjemland, det er bare et spørgsmål om, at

man også skal have en stor tilknytning til Danmark.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne understrege og prøve at gøre det meget, meget klart, at jeg taler altså ikke om mennesker, der bor i Danmark og ikke har dansk indfødsret. Jeg taler om danske statsborgere. Der laves med denne lovgivning en ny bestemmelse, der også vedrører danske statsborgere, og det er noget nyt.

Der står i svaret – og jeg synes, det er meget illustrativt – at udlændingemyndighederne inddrager samtlige de foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation. Der er tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag på baggrund af de samlede forhold, der konkret gør sig gældende for det enkelte ægtepar.

Kl. 15.25

Der indføres et skønsprincip over for danske statsborgere. Det vil altså sige, at hvis mine børnebørn og andre menneskers børnebørn er så uheldige at forelske sig i og gifte sig med en, som ikke er dansk statsborger, kan de ikke uden videre vide, om de kan få lov til at bo i Danmark. Hvordan kan Det Konservative Folkeparti forklare over for sine vælgere, at der gøres forskel på danske statsborgere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Tak, fordi jeg har fået lov at få en ekstra bemærkning, fordi fru Else Theill Sørensen åbenbart ikke forstod mit spørgsmål.

Nu tager vi den én gang til: Der har ikke hidtil været krav til danske statsborgere om, at de skulle have en bestemt tilknytning til Danmark. Vi gik ud fra som givet, at var man dansk statsborger og havde dansk pas og dansk stemmeret, hørte man til i Danmark. Men det gælder ikke mere efter de regler, som bliver vedtaget nu. Da vil man som dansk statsborger blive udsat for en konkret vurdering. Embedsmænd skal vurdere, om man nu også har tilstrækkelig tilknytning til Danmark til, at man kan gifte sig med den, man vil gifte sig med.

Lad os tage et eksempel, som i hvert fald De Konservative burde kunne forstå. Kronprins Frederik, hvis far er fransk, og hvis mor er halv svensk, taler flydende fransk og har været på masser af ferier i Frankrig i hele sit liv. Hvis han forelsker sig i en fransk pige, kan han så få fami-

liesammenføring i Danmark? Svaret er nej, det kan han ikke med de regler, der bliver lavet nu.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal da prøve at gøre det lidt tydeligere for fru Else Theill Sørensen, hvad det var, jeg egentlig spurgte om med hensyn til Rebild Bakker.

Rebild Bakker er jo en tradition, hvor man fejrer, at mennesker i flere generationer tilbage har haft en tilknytning til et land. Men det, vi har hørt her fra talerstolen i dag, hele vejen fra Dansk Folkeparti til og med regeringspartierne, er, at de synes, det er et stort problem, at folk, som har nogle bedsteforældre fra et andet land og derfor har tilknytning til det land, finder ægtefæller i det pågældende land. Derfor er det for mig at se oplagt, at det er et problem for folk, hvis de rent faktisk fastholder en vis form for historisk tilknytning til deres bedsteforældres hjemland.

Jeg har klart og tydeligt forstået ud fra de drøftelser, jeg har haft med bl.a. ministeriets folk, at hvis der rent faktisk er personer, som tager på ferie til et land relativt ofte og oven i købet tilegner sig sproget og finder en ægtefælle i det pågældende land, vil den samlede tilknytning være større til eksempelvis Tyrkiet, fordi man har været på ferie relativt ofte dér og kender sproget, end den er til Danmark, og derfor vil det betyde, at man ikke kan få familiesammenføring til Danmark. Så konkret er det blevet sagt, sådan som jeg husker det.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til fru Marianne Jelved og fru Elisabeth Arnold: Det er da et problem, at vi overhovedet skal lave sådan nogle regler, men det har et flertal her i Folketinget altså følt er nødvendigt for at begrænse antallet af familiesammenføringer og for at lette integrationen af de udlændinge, der allerede opholder sig i Danmark.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål om Kronprins Frederik, som taler et stort register af sprog, og som måske kunne få lyst til at gifte sig med en fransk kvinde: Jeg går ud fra, at hvis Kronprins Frederik gifter sig med en udenlandsk kvinde, hvad han vel efter al sandsynlighed gør, får denne kvinde et arbejde, et hverv, et job i Danmark og lærer dansk, og så kan han godt få familiesammenføring. Han er jo fyldt 24 år, så det er heller ikke noget problem.

Til hr. Kamal Qureshi: Vi kommer det ikke nærmere med eksemplerne, og må den og den, og hvad med bedsteførelserne. Men jeg kan huske en bemærkning i hr. Kamal Qureshis foregående spørgsmål: Nu skulle det nærmest være sådan, at danskamerikanerne ikke måtte komme til Danmark, fordi de havde for stor tilknytning til USA. Jamen der er jo ikke tale om, at nogle ikke må være her.

Jeg bemærkede også, at hr. Kamal Qureshi omtalte et ægtepar med et 3 måneder gammelt barn, som nu måtte flygte til Sverige. Jamen undskyld, de har vel opholdstilladelse i Danmark, og så behøver de jo ikke flygte nogen steder hen. Ellers boede de vel ikke i Danmark nu. Er de lige kommet til Danmark, eller hvad?

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu er det så heldigt, at en af kollegerne var så sød at række mig et papir, som er et notat om tilknytningskravet efter L 152. Ministeriet for Flytninge, Indvandrere og Integration skriver:

»... ved afvejning vil der f.eks. skulle lægges vægt på, om den herboende har haft langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland.«

Det står her. Det er ikke noget, jeg står og finder på, når jeg siger, at når folk tager til Tyrkiet på hyppige ferieophold og ligger på stranden og slikker sol, betyder det rent faktisk, at de ikke må finde deres ægtefælle i Tyrkiet. Det står her i det notat fra ministeriets side, så det er ikke noget, jeg står og bruger tid på bare for at genere fru Else Theill Sørensen. Det er rent faktisk tilfældet, at de af os, der måske godt kan lide at tage til et bestemt ferieland, skal være sikre på, at vi absolut ikke kan finde på at blive forelskede i borgere fra det pågældende land.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil fortsætte hr. Kamal Qureshis tolkning og sige, at hvis den ægtefælle, man ønsker til Danmark, har haft hyppige og langvarige ferieophold i Danmark og har lært sig det danske sprog, vil det tælle stærkt med, når det skal afgøres, om man har en nærmere tilknytning til Danmark.

Første næstformand (Svend Auken):

Er der flere ordførere, der ønsker ordet? (Ophold). Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Nu er der blevet delt mange roser ud til Dansk Folkeparti, og der er næsten delt flere roser ud, i hvert fald fra De Radikale og SF, end jeg f.eks. er vant til at få fra mine forældre, hvis jeg har præsteret et godt resultat.

Jeg vil sige, at man må da rose ministeriet og regeringen for, at de har lavet et fantasifuldt forslag, og det har overrasket os i SF. Vi syntes, at det, man sagde under valgkampen, var slemt nok, så vi troede, at det, man ville komme med, var rigtig, rigtig slemt, og nu præsenterer man rent faktisk et forslag, som er endnu værre. Jeg synes, det er imponerende, at man har haft fantasi til at finde den ene stramning efter den anden.

For mig at se er man også fortsat lidt i den samme retning, som den tidligere regering fulgte i spørgsmålet om integrationsproblemerne. Som udgangspunkt stiller man en forkert diagnose, og så fortsætter man med en behandling efter den forkerte diagnose frem for at gå tilbage og finde ud af, hvad det egentlig var, der var årsagen til, at det hele er gået så galt, som det er gået.

For at bekæmpe patriarkalske forældre i forbindelse med tvangsægteskaber opfører man sig fuldstændig som nogle patriarkalske politikere og siger: Hvis du ikke er fyldt 24 år, er du ikke i stand til at vælge din ægtefælle, og hvis du ikke finder én på Fyn eller i Jylland eller på Sjælland, kan du ikke få lov til at bo i Danmark, og så fremdeles. Man fortsætter simpelt hen med at fratage danske borgere deres ret til at finde ægtefæller andre steder end inden for landets nationale grænser. Det synes jeg simpelt hen er dybt beklageligt, og det er chokerende og dybt uforståeligt, at et liberalt parti kan stå bag et så drastisk indgreb i danske borgeres personlige frihed.

Det skægge er, at man fortsætter den kurs, som Jyllands-Posten også skrev om for ca. 14 dage siden i sin søndagsudgave: man påstår, at man laver de indgreb for at beskytte mennesker mod tvangsægteskaber. Hvornår har unge nydanskere med anden etnisk baggrund bedt om de indgreb som beskyttelse? Hvordan kan det være, at den ene organisation efter den anden, som består af unge nydanskere, tager afstand fra de indgreb og siger: Det er ikke det, vi har brug for, det er ikke det, vi ønsker? Hvorfor bliver man ved med at sige, at man laver de indgreb af hensyn til deres egen beskyttelse, når de

ikke ønsker det? Det er da for pokker ikke psykiatriske patienter, der skal tvangsbehandles.

Kl. 15.35

Jeg vil så omvendt sige, at fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører for Venstre i det mindste var ærlig og sagde, at det, det gik ud på, var at begrænse antallet af udlændinge, der kommer til Danmark. Det synes jeg i det mindste er ærlig snak, så kan man være enig eller uenig i, om det er et problem.

Man er i hvert fald ærlig i forhold til Socialdemokraterne, som siger, at nu skal vi forhindre tvangsægteskaberne, og så foretager man et indgreb, som rent faktisk går ud på at begrænse antallet af udlændinge i det danske samfund.

Det er også rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech refererede til, at der under valgkampen var en meget dårlig dækning af den enighed, der var mellem fru Birthe Rønn Hornbech og fru Karen Jespersen. Jeg kan i hvert fald huske, at der var nogle, der lavede en vittighed ud af det og sagde, at forskellen på fru Birthe Rønn Hornbech og fru Karen Jespersen var, at den ene ville smide udlændingene ud, og den anden ville sparke dem ud.

Så det er da rigtigt, at man måske skulle have gået lidt mere op i, hvad den enighed gik ud på, og at den måske var lidt større, end man umiddelbart troede.

Jeg vil så omvendt sige, at vi fra SF's side har præsenteret vores alternative politik, som klart er en markant humanistisk, frihedsorienteret, med et liberalt sindelag orienteret, udlændingepolitik, som tager højde for en modtagelsespolitik over for de nyankomne, som tager højde for tvangsægteskaber, som tager højde for proformaægteskaber, som tager højde for, hvad man skal gøre for at fjerne de barrierer, der eksisterer, som forhindrer etnisk ligestilling i det danske samfund, i arbejdsmarkedspolitikken, i boligpolitikken.

Det er klart, at vi har lært lidt af Dansk Folkeparti, og det betyder, at den dag, vi kommer til at have indflydelse på en siddende regering, vil vi gøre, hvad vi kan, for at skrue de her love tilbage, sådan at man kommer til at give danske statsborgere og danske borgere de rettigheder tilbage, som denne her regering og den tidligere regering har indskrænket. Det gælder i forhold til deres muligheder for at kunne bevæge sig over grænserne og finde ægtefæller og for at slå sig ned der, hvor de måtte finde det egnet.

Jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at Danmark har bevæget sig over i en utrolig national-

romantisk politik, en politik, der bliver ført af Dansk Folkeparti med regeringen som støtteparti. Det synes jeg er beklageligt.

Jeg har fået mange henvendelser, og jeg kan simpelt hen ikke svare på, hvad man siger til f.eks. Pia Dinesen, som har gjort den store fejl, at hun har forelsket sig i Erik fra USA. Hun er oven i købet 19 år, og de har en datter på 3 måneder, og de skal nu flytte til Malmø, fordi hun ikke kan få lov til at bo i sit eget land med sin udenlandske ægtefælle og deres datter på 3 måneder. Det synes jeg er dybt beklageligt.

Jeg synes, det er dybt beskæmmende, at det danske samfund i den grad har bevæget sig i den retning, og jeg kan garantere for – der er åbenbart nogle, der har stillet sig tvivlende over for det, det har man i hvert fald kunnet læse i aviserne – at den dag SF sidder med en indflydelse på den førte politik, da vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at give de danske borgere de rettigheder tilbage, som denne her regering har frataget dem.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan fortsat ikke stemme for det samlede lovforslag, men vi vil dog stemme for de to ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet, idet vi mener, at de tilkender, selv om de ikke skulle blive vedtaget, en opløsnings af det forslag, som oprindeligt lå.

Men jeg vil godt sige i den forbindelse her, at for os er det mest graverende ved det forslag, som formentlig bliver vedtaget her i næste uge, at man stiller krav til danske statsborgere om deres valg af ægtefælle, som betyder, at værdien af dansk statsborgerskab efterhånden er temmelig udvandet.

Jeg fatter ikke, hvordan en liberal minister kan stille et forslag, hvor man udvander værdien af et dansk statsborgerskab, og hvor man som dansk statsborger under visse omstændigheder ikke er velkommen til at slå sig ned i sit eget fædreland. Jeg synes simpelt hen, det er skammeligt. Jeg synes, det uigennemtænkt, og jeg synes, det er fuldstændig urimeligt.

Så Det Radikale Venstre stemmer fortsat imod det samlede lovforslag, men stemmer for de af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om fru Elisabeth Arnold har samme opfattelse,

som jeg har, og at man den dag, Det Radikale Venstre måtte få indflydelse på denne lovgivning, så også fra Det Radikale Venstres side vil give danske borgere de rettigheder tilbage, som denne lovgivning har været med til at indskrænke, eksempelvis deres muligheder for at finde ægtefæller i andre lande.

Kan fru Elisabeth Arnold bekræfte, at man vil være enig i det, og at man ikke vil gå ind i et politisk samarbejde, hvor man fortsætter denne her linje?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Når Det Radikale Venstre beder om klare svar, så skulle Det Radikale Venstre tage at stille klare spørgsmål. Jeg kan stadig væk ikke begribe, hvad det er for en ulighed mellem danske statsborgere, Det Radikale Venstre taler om. Der er ikke nogen ulighed med det her lovforslag. Der er lighed mellem en dansk statsborger født i Danmark og en dansk statsborger født i Pakistan. Der er et tilknytningskrav, men det er jo lige for begge parter.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, hvad der bliver sagt, at i nogen grad er et retsprincip ændret til et skønprincip, men det er jo i nogle tilfælde nødvendigt. Det skyldes jo i dette tilfælde, og der vil jeg gerne gribe tilbage til, hvad fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at Det Radikale Venstre har terroriseret dansk udlændingepolitik i så mange år, at det er nødvendigt at bremse så kraftigt op, at det får nogle virkninger for enkeltindivider, som ingen af os havde ønsket.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så blev fru Elisabeth Arnold endelig ordfører, så man kan stille spørgsmål. Nu har fru Elisabeth Arnold hele dagen besværet sig over den behandling, danskerne udsættes for i denne udlændingelov. Imidlertid har fru Elisabeth Arnold om nogen igennem årene besværet sig over diskrimination over for udlændinge.

Derfor vil jeg spørge fru Elisabeth Arnold helt præcist i dag: Er der et ændringsforslag, regeringen kan stille, hvor danskerne behandles bedre end udlændingene, så det bliver mere spiseligt for fru Elisabeth Arnold? For det er jo det synspunkt, hun har gjort gældende hele dagen i dag. Lad os lige få det præcise ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Kamal Qureshi kan jeg bekræfte, at Det Radikale Venstre er inderligt imod, at man indfører tilknytningskrav for danske statsborgere. Man indfører et skønprincip, som jeg mener vil gøre forskel på danskere afhængigt af deres afstamning, og det mener vi er stærkt betænkeligt. Det vil vi have afskaffet. Hvis vi får mulighed for det, vil vi også gøre det.

Til hr. Jesper Langballe vil jeg sige: For mig er det ikke alene et spørgsmål om ulighed mellem danske og udenlandske statsborgere. Vi må gerne diskriminere, om jeg så må sige, i dansk lovgivning mellem danske og udenlandske statsborgere. Der er rettigheder, som danske statsborgere har, som ikke kan tilkomme udenlandske statsborgere f.eks. stemmeret. Der kan være andre ting.

Men jeg synes simpelt hen, det er urimeligt, jeg synes, at det er utænkeligt, at man kan stille krav til danske statsborgere om, at de ikke frit må vælge deres ægtefælle, og at man kan sige til danske statsborgere: Under visse omstændigheder er I ikke velkomne i jeres fædreland. Det er det jeg synes er så uheldigt.

Nu vil integrationsministeren sikkert på et senere tidspunkt sige, at det ikke er imod nogen konventioner. Nej, det kan godt være. Men jeg har ikke hørt om andre lande, der har tilsvarende krav til deres statsborgere, nemlig at I kan ikke bo her, hvis I gifter jer med nogle bestemte, som vi ikke kan lide. Jeg synes, det er et umenneskeligt krav at stille til sine egne statsborgere.

Så kan man da godt sige, at så skal vi have nogle færre, der bliver danske statsborgere. Det anerkender jeg også Folketingets ret til at lovgive om. Det kan også godt være, at hr. Jesper Langballe vil give mig ret i, at der også er kommet alt for mange. Det har ikke noget med det at gøre.

Selve begrebet dansk statsborgerskab burde betyde, hvad det har gjort indtil i dag, at man altid er velkommen til at bo i sit fædreland, når man har sit danske pas i hånden, og en anfægtelse af det princip synes jeg er skammelig, og jeg forstår ikke, at en liberal minister kan fremsætte sådan et forslag.

Til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg blot sige, at ændringsforslaget skal gå ud på, at tilknytningskravet ikke skal gælde for danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er da i orden, at fru Elisabeth Arnold synes, at det er urimeligt, og jeg vil da heller ikke være blind for, at i det enkelte tilfælde kan det af et enkelt menneske føles urimeligt.

Det, det drejer sig om her, er at bremse en folkevandring, der har nået et sådant omfang, som den har først og fremmest på grund af Det Radikale Venstre, med Det Radikale Venstre som den hovedansvarlige her i Folketinget, og så får det nogle ubehagelige virkninger.

Det er bare ikke rigtigt at sige, at der bliver gjort principiel forskel på danske statsborgere, for det bliver der ikke. De er alle underlagt tilknytningsprincippet og dermed skønspri-ncippet, og skønspri-ncippet er i nogle tilfælde nødvendigt. Vi har det også i andre tilfælde i forbindelse med udlændingepolitikken. Fru Elisabeth Arnold vil formentlig ikke sige, at man skulle have et retskrav på f.eks. humanitær opholdstilladelse. Der er der tale om et skøn, og det må der være i en lang række tilfælde, og det har været nødvendigt at indføre det her på grund af fortidens synder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Sagt til hr. Jesper Langballe, så vil jeg nægte at påtage mig den store byrde, det er at være skyld i al landsens ulykker. Jeg har gode venner og kolleger, som er gift med udlændinge, og hvis børn er gift med udlændinge, og jeg er selv sjetegenerationsindvandrer, og det er måske i virkeligheden der, den egentlige misere ligger.

Jeg mener ikke, at det er et problem for Danmark, at der er et par tusinde danske statsborgere, der hvert år finder deres ægtefælle i udlandet, men det vil gå sådan, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde tidligere på dagen, nemlig at danske statsborgere vil komme til at lide under disse regler. Det blev sagt højt og tydeligt, og det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti er fuldstændig enig med hende i.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er nødt til at sige til fru Elisabeth Arnold, at manipulerende og usande udsagn ikke bliver mere sandfærdige af at blive gentaget. Det, jeg har sagt, er, at det er 10 års radikale efterladenhed, som visse danske statsborgere nu skal lide under. Jeg lægger ensidigt skylden på Det Radikale Venstre, som i en lang årrække nægtede at

diskutere disse ting, som svinede politiske modstandere til, som gjorde debatten betændt i Danmark, så vi fik en indvandring, som ikke har været til gavn for Danmark.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe og derefter hr. Søren Krarup. ... Så er det umiddelbart hr. Søren Krarup, da hr. Jesper Langballe frafaldt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det var fru Elisabeth Arnolds tale om, at hun selv var en sjettedels indvandrer, og dermed en bagatellisering af det, der er sket i de sidste 20 år.

Jeg vil så også lige sige i forbindelse med fru Birthe Rønn Hornbech, der i lidt mindre grad, men dog som vi andre, har oplevet den systematiske tilsvining, der er sket i den offentlige debat af os igennem 20 år, fordi vi har tilladt os at kritisere den invandrerpolitik, der blev sat i gang. Jeg synes altså, når Det Radikale Venstre nu stiller sig uskyldigt an, at de ikke blot er hovedansvarlige, de er hovedskyldige. Den lov, der blev vedtaget i 1983, har De Radikale som hovedansvarlige.

Men det, der jo er sket, og det er det, der belyser hele situationen, er, at vi er i en fuldstændig ny situation i Danmarks historie. Vi har tidligere haft et par hundrede kartoffeltyskere på heden, vi har haft et par hundrede hollændere på Amager, vi har haft nogle huguenotter, vi har haft roepolakter. Vi har aldrig i Danmarks historie været ude for det, vi har oplevet de sidste 20 år, hvor vi nu har, skal vi sige, en 300.000-400.000 vildfremmede, som i kultur, i religion er aldeles modsat af danskerne, og det vil sige, at der er lagt op til en udvikling, i hvilken danskerne på sigt risikerer at blive et mindretal i deres eget land. Dette er den alvorlige undertone for denne debat.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bliver nødt til at gentage, at jeg føler, det er urimeligt, at man stiller disse krav til danske statsborgere, at de ikke mere kan regne med at bo i deres eget fædreland, og det er tilsyneladende en bivirkning eller en konsekvens af det, der bliver vedtaget nu, som Dansk Folkeparti er villig til at leve med åbenbart i en højere sags tjeneste, kan jeg forstå.

Det, der er sket i Danmark i de 20 år, er præcis det samme som i samtlige vesteuropæiske lande, nemlig at man er blevet konfronteret med en udvandringsbølge fra store dele af den tredje verden og fra Østeuropa. Den har ramt samtlige vesteuropæiske lande med vekslende styrke afhængigt af, hvor tæt de har ligget på hovedfærdssårenerne. Samtlige lande har konstateret, at deres indvandringsbølger er en total afspejling af, hvor i deres nærhed der har været fattigdom, og hvor der har været politisk undertrykkelse – således også i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at det ikke ændrer ved, at der er tale om noget særligt for Danmark. Det er fuldstændig rigtigt, at den historiske epoke, vi lever i, og som er en ny folkevandring fra den tredje verden til den vestlige verden, er fælles for de vestlige lande som helhed. Men der er intet land, der som Danmark har lukket døren på vid gab, som vi gjorde i 1983. Det var på grund af Det Radikale Venstre og på grund af den nuværende ombudsmand, hr. Hans Gammeltoft-Hansen.

Det er en historisk katastrofesituation, vi står i, og derfor er det nødvendigt, at der bliver givet en lov, som virkelig prøver på at dæmme op for den folkevandring.

Og så skal det lige siges, og det er for 120. gang, at der ikke er tale om ulighed. Både danske borgere med rødder i Jylland og danske borgere med rødder i Pakistan er stillet over for det samme krav om tilknytning. Så der er tale om lighed og ikke ulighed, og det hjælper ikke, at fru Elisabeth Arnold bliver ved med at sige det, der er forkert.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes altså også, det er ynkeligt at høre fru Elisabeth Arnold. Nu har man krævet lighed i årevis, og nu har man virkelig fået det. Men det skal altså siges igen og igen, at de stramninger, vi foretager nu, måske ikke havde været nødvendige, hvis Det Radikale Venstre i 1980'erne havde været villig til en frisindet og en fri debat, hvor man kunne få lov til at være uenig, uden at man skulle svines til.

Hvad er resultatet af debatten og den udlændingepolitik, De Radikale har været skyld i? At danske jøder forfølges i deres eget land, Dan-

mark. Sådan er tilstandene i øjeblikket. De forfølges af palæstinensere, som mener, at man skal føre en konflikt op i Danmark, som intet har med Danmark gøre. Der er fru Elisabeth Arnold mere end medskyldig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech slynger ustandselig påstande ud om, at vi andre har svinet hende til og forhindret hende i at bruge sin ytringsfrihed i Danmark; det vil jeg gerne bede om dokumentation for. Mig bekendt har jeg aldrig nogen sinde brugt nedsættende ord om fru Birthe Rønn Hornbech og hendes debatkultur, for jeg synes, at den er fremragende. Vi har været glødende uenige masser af gange i alle de 14 år, jeg har siddet i Folketinget, og det synes jeg er et udmærket tegn på, at vi godt kan føre en ordentlig karsk og fri debat her i Danmark.

Jeg har sagt flere gange i dag i forbindelse med forslaget om tilknytningskrav til danske statsborgere: Det, der bekymrer mig, og det, der harmer mig ved forslaget, er, at det stiller danske statsborgere urimeligt.

Jeg synes, at der skal være noget særligt ved at være dansk statsborger. Især når man vil bo i Danmark, skal man altid have lov til at bo i Danmark. Det her forslag betyder, at danske statsborgere ikke er gode nok til at bo i Danmark, hvis de gifter sig med nogle, som danske myndigheder ikke kan lide, og jeg synes, at det er urimeligt. Jeg har ikke talt om ulighed eller om ligebehandling. Jeg synes simpelt hen, at det er et urimeligt krav.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Man kan klandre Det Radikale Venstre for mange ting, men det er dog lidt af en påstand ligesom at insinuere, at Det Radikale Venstre i 1983 havde flertal i Folketinget til at kunne gennemføre udlændingeloven af 1983. Så jeg synes, at det må være på sin plads, at fru Elisabeth Arnold får lov til at svare på spørgsmålet om, hvorvidt Det Radikale Venstre havde flertal i Folketinget i 1983, eller om det ikke snarere var sådan, at et bredt flertal af Folketingets partier rent faktisk stod bag udlændingeloven af 1983. Det synes jeg at fru Elisabeth Arnold skal få lejlighed til at svare på her fra Folketingets talerstol i forhold til de grove angreb, fru Elisabeth Arnold blev udsat for før.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

I anledning af hr. Sjørnsens bemærkning vil jeg da lige begrunde min kritik af fru Elisabeth Arnold; hvorfor jeg har sagt, hvad jeg sagde.

Forholdet i 1983 er jo det, at den nedsatte kommission fremkommer med en betænkning, der forelægges i januar 1983. Det er en betænkning, der har et stort flertal bag sig i kommissionen under ledelse af Højesterets præsident, og der er lavet en aldeles udmærket udlændingelov, som ikke er i strid med nogen som helst konventioner.

Så er det, at Dansk Flygtningehjælps daværende formand, Hans Gammeltoft-Hansen, går ind i Folketinget, og ved en utrolig energisk lobbyvirksomhed, der har Det Radikale Venstre som centrum, lykkes det at få hele venstrefløjen i Folketinget med. I kraft af en lang række ændringsforslag, som hr. Gammeltoft-Hansen laver, får man vedtaget en lov, der siger det modsatte af den oprindeligt forelagte. Og der kan man i høj grad angribe den daværende Schlüter-regering for, at den ender med at stemme ja i stedet for at stemme nej, for det skulle den selvfølgelig have fastholdt.

Som daværende finansminister, Ninn-Hansen, sagde: Danmark skal passe på, hvis vi ønsker at vedblive med at være en nationalstat. Alligevel svigtede regeringen. Men det skal aldrig skjules, at det var Det Radikale Venstre, der var den hovedskyldige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er altid godt at få nogle historiske redegørelser, og jeg vil gerne sige tak til hr. Søren Krarup, fordi han beskrev, hvorledes processen åbenbart foregik dengang. Hverken hr. Søren Krarup eller jeg var medlem af Folketinget på det tidspunkt, så vi må jo gå ud fra, at det er givet med den beskrivelse, som man kun kan have, når man sidder uden for beslutningsprocessen.

Der har altså været et stort flertal i Folketinget, der vedtog den lov, der gjaldt fra 1983. Det Radikale Venstre var med, og vi har været med i talrige ændringer af udlændingeloven siden, også stramninger i udlændingeloven, men vi har dog aldrig været alene om det, for vi har ikke haft mandater nok til det. Vi har ligesom Dansk Folkeparti været gode til at bruge vores mandater til at skaffe flertal sammen med andre partier. Det er ethvert partis ret her i Folketinget.

Så vil jeg godt sige til sidst om tilknytningskrav til danske statsborgere: Uligheden består i, at man kommer til at bedømme danske statsborgeres tilknytningskrav i relation til deres afstamning, og det er der, uligheden i forbindelse med grundlovens § 70 kommer ind. Der står, at man ikke må forskelsbehandle borgere på grundlag af deres afstamning. Det vil man komme til, når man ser resultaterne af den lov, der bliver vedtaget nu.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag tilkendegav vi fra Kristeligt Folkepartis side, at vi ikke kunne støtte det. De fleste af de elementer, som lovforslaget indeholder, er vi lodret imod. Vi kan ikke tilslutte os ønsket om at afskaffe de facto-flygtningebegrebet.

Vi mener, at den effektivisering af asylsagsbehandlingen, som regeringen lægger op til, hvor man sender Udenrigsministeriet og Dansk Flygtningehjælp ud af Flygtningenævnet, er stærkt kritisabel, og den er i øvrigt også blevet kritiseret af andre her de seneste dage. Man kan i høj grad sætte spørgsmålstegn ved, om man kan opretholde Flygtningenævnet på det grundlag som et domstolslignende organ.

Vi mener, at de skærpede betingelser i familiesammenføringsreglerne vil føre til tilfældige afgørelser om, hvorvidt også danske statsborgere kan få lov til at leve i deres fædreland sammen med deres ægtefælle fra udlandet. Og alt dette gør jo, som jeg nævnte ved førstebehandlingen, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Lad mig derfor her ved andenbehandlingen sige et par ord om de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget, for Kristeligt Folkeparti er ikke betækningsberettiget i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Først turde det fremgå af det, som jeg nu har sagt her, at vi kan støtte ændringsforslag nr. 1 stillet af Socialdemokratiet, som genindfører de facto-flygtningebegrebet i loven.

Når det gælder Socialdemokratiets ændringsforslag nr. 2, spørgsmålet om at ændre på fristen for, hvornår man kan opnå permanent eller tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, hvor Socialdemokratiet vil have tilbageført den kommende lov til det, der er gældende nu, nemlig 3 år, vil vi stemme gult. Kristeligt Folkeparti har jo flere gange tidligere, også direkte i ændringsfor-

slag, fremsat et 5-års-forslag, hvor vi siger, at der skal gå 5 år; inden man kan få tidsubegrænset opholdstilladelse, i øvrigt inklusive den tid, der medgår til at behandle asylansøgningen. Derfor vælger vi altså at stemme gult til Socialdemokratiets ændringsforslag. Vi bryder os sådan set ikke om det forslag, regeringen her har fremsat, men vi mener egentlig også, at den nuværende 3-års-regel skal ændres til en 5-års-regel, inklusive asylansøgningens behandlingstid.

Kl. 16.00

Til integrationsministerens ændringsforslag nr. 3-5, som man kan sige reparerer på elementer i lovforslaget her, vil vi stemme gult, da de jo ligger inden for det område, som vi i øvrigt ikke har tilsluttet os, heller ikke ved førstebehandling.

Med disse ord indstiller Kristeligt Folkeparti lovforslaget til forkastelse ved tredjebehandling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Andenbehandlingen drejer sig om ændringsforslag, og jeg vil gerne takke for den meget brede opbakning, der er til de ændringsforslag, der var stillet af regeringen. Det er jo klart kommet frem i debatten, at det ikke er ændringsforslagene, som skaber debat her i Tinget.

Det er også kommet frem, at der på en række andre felter er fælles opfattelser mellem det store oppositionsparti og regeringen, men det vender vi måske tilbage til ved tredjebehandling.

Med hensyn til debatten om tilknytningskravet vil jeg blot gentage, hvad der er sagt: Det er ikke nyt. Der er en retspraksis, og den justeres nu på to punkter. Men udgangspunktet vil være den retspraksis, som gælder med 100 afgørelser, der allerede er truffet under den tidligere regering.

Jeg vil som sagt under tredjebehandling vende tilbage med nogle mere principielle bemærkninger.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde sådan set forventet, at ministeren på baggrund af den debat, der har været, havde været oppe og skabe klarhed over spørgsmålet om ambassadeansøgninger, for det var jo helt tydeligt, at der var uklarhed selv blandt de ordførere, som støtter det her forslag.

Derfor tror jeg, at det vil være nødvendigt at få det tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, så vi kan få afklaret de misforståelser, der er, når nu ministeren ikke vil benytte lejligheden til at gøre det her.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener ikke, at der er brug for nogen afklaring. Det er sådan i dag, at hvis man vil søge asyl på en ambassade, kan det allerede i dag ikke foregå i det land, hvor man bor. Det kan kun foregå i et andet land.

Det vil sige, at hvis det problem skulle opstå, som nogle her er optaget af, at nogle forfulgte ikke kan få beskyttelse, så forudsætter det altså, at de ikke blot er forfulgte i det land, hvor de bor, men også i det land, hvor den pågældende danske ambassade ligger.

Jeg har ikke tal for, hvorfra ambassadeansøgere kommer, men jeg kan sige, at det antal, som vil være forfulgt, og som får problemer ved, at man ikke længere kan søge på en ambassade, er betydelig mindre, end det har været nævnt – betydelig mindre – fordi man som sagt skal være forfulgt både i hjemlandet og i det land, hvor man efter de eksisterende regler søger. Derfor er ændringen ikke så dramatisk, som den gøres til.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg sige tak til ministeren for den klokkeklare indholdsmæssige beskrivelse af reglen, som jeg fuldstændig deler, og som var i fuldstændig modstrid med det, som blev sagt fra den konservative ordfører, der sagde noget helt andet. Det er derfor, der er den uklarhed, som skal afklares.

Så kan vi selvfølgelig også benytte lejligheden til fra ministeren at få at vide, hvad det er for nogle tal, der er mindre end hvilke tal. Det, der er det afgørende, er, at der mig bekendt i år 2000 var 56 personer, som fik asyl ud fra den her regel, netop fordi de opfyldte de kriterier, som ministeren skitserede. Det er altså 56 personer, som ikke ellers ville have fået asyl.

Fra regeringens side er der gjort meget ud af at understrege, at det her handler om at komme fupflygtninge til livs, at komme proformating til livs osv. Det er der lige præcis ikke tale om her. Her er der lige præcis tale om folk, der opfylder de krav, vi stiller, og så er det oven i købet sådan,

at vi har lavet en gensidighed i vores lov, idet vi jo har en mulighed for i dansk lovgivning at afvise folk, som opfylder kravene til asyl, hvis de har en tættere tilknytning til et andet land. Det, vi hermed afskaffer, er, at det samme gør sig gældende for Danmarks vedkommende.

Det ønsker vi at kigge nærmere på og ønsker derfor forslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, også for at kunne stille det ændringsforslag, vi egentlig havde forventet, at regeringen havde stillet efter første behandling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Så har jeg udtalt mig uklart. Disse måske 50, som har fået asyl ved at søge på en ambassade, har normalt ikke været truet af forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger. De har normalt ikke været truet af forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger. Det er jo noget andet end det, hr. Søren Søndergaard sagde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det ser jeg meget frem til, at vi imellem anden og tredje behandling får dokumenteret fra ministerens side. Det er jo selvfølgelig ikke et spørgsmål om, at man er udsat for forfølgelse i det land, hvor ambassaden ligger, hvor man søger, men om man risikerer tilbagesendelse til det land, hvor forfølgelsen foregår fra. F.eks. er der jo typisk her tale om folk, som kommer fra Afghanistan, hvor de har været udsat for forfølgelse, og hvor spørgsmålet så er, om de er i sikkerhed i Pakistan eller risikerer tilbagesendelse. Det er ikke et spørgsmål, om de er forfulgt i Pakistan. Men det får ministeren jo mulighed for at dokumentere her mellem anden og tredje behandling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal gerne oversende en redegørelse for dette her, men jeg vil gøre opmærksom på noget, som har været underbetonet i den debat, der har været, nemlig at de ganske få, der får asyl på en dansk ambassade, normalt ikke, som jeg sagde, får det, fordi der er risiko for forfølgelse i det land, hvor de er. De får det, fordi de ofte har tilknytning til Danmark. Det er det, som er det afgørende, og det er jo en anden historie end den, der beskrives her, hvor det nærmest ser ud, som om vi spærrer døren for folk, som er i umiddelbar fare.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da forretningsordenen ikke tillod mig at komme med en kort bemærkning til De Radikale, må jeg svare her i anden runde. Den radikale ordfører har hele eftermiddagen gjort meget ud af at prøve at påvise, at nu diskriminerede man danskere, til trods for at det er den modsatte sang, vi har hørt de sidste 10 år. Men så lige her på faldebet kom der den modsatte argumentation. Nu skulle forslaget nærmest være i strid med grundloven. Det er jo noget af et angreb på Folketingets ledelse, Folketingets formand, at forslaget så overhovedet har fået lov at gå igennem.

Men det er også ganske usandt. Der står jo ikke et eneste sted i dette lovforslag eller dets bemærkninger, at afstamning skulle være afgørende for at få opholdstilladelse. Vi kender godt grundloven. Næh, det, der er tale om, er såmænd bare det tilknytningsprincip, som fru Elisabeth Arnold og hendes regeringsparti indførte. Det præciseres og beskrives på en lidt anden måde, men princippet har fru Elisabeth Arnold jo selv stemt for, da hendes parti sad i regering.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om en liberal minister virkelig kan mene, at det er et problem, at folk har hyppige ferieophold i et land, i forhold til om de finder ægtefæller i det pågældende land. Det står i det her notat. Kan det virkelig være rigtigt, at ens feriemønster skal være afgørende for, hvor man må finde sin ægtefælle, hvis man ønsker at bosætte sig i Danmark?

Så vil jeg også godt spørge ministeren, om ikke han kan bekræfte, at det er rigtigt, hvad fru Elisabeth Arnold tidligere har sagt, at ægtefællernes familiemæssige bånd til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til ansøgerens hjemland, f.eks. om den herboende har nære familiemedlemmer bosat i ægtefællens hjemland, og om den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark, er noget, der bliver taget i betragtning med hensyn til, om man kan få ret til familiesammenføring i Danmark.

Så derfor har man rent faktisk familiemæssig og etnisk tilknytning med i vurderingen. Er det ikke i strid med i hvert fald nogle af intentionerne, der er i det, som fru Elisabeth Arnold refererede til?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Direkte adspurgt bliver jeg selvfølgelig nødt til at tage ordet igen, selv om fru Birthe Rønn Hornbech og jeg har diskuteret det her mange gange før. Det bliver jo ikke anderledes af, at spørgsmålet bliver stillet én gang til.

Det fremgår klart af et svar, jeg har fået på et spørgsmål, som er stillet i tilknytning til det her lovforslag, at man ikke vil administrere disse tilknytningsregler, så de vil blive fortolket, så de vil udlægges som værende i strid med grundloven. Der vil alene blive lagt vægt på ansøgerens egne tilhørsforhold til pågældende land og ikke til forældrenes eller til afstamningen.

Vi vil jo så få at se, hvordan det kommer til at fungere i praksis. Jeg er spændt på, hvordan det vil fungere i praksis, når vi får disse mange problemer for de danske statsborgere. Som fru Birthe Rønn Hornbech ganske rigtigt sagde tidligere i dag: Der vil være danske statsborgere, som vil komme til at lide under disse regler. Ja, det vil der, og de vil komme og beklage sig til os, og så vil jeg henvise til fru Birthe Rønn Hornbech og sige: Værsgo, fru Birthe Rønn Hornbech har stemt for det her lovforslag, hun må kunne forklare jer, hvordan det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, der er danske statsborgere, der kommer til at lide under De Radikales politik igennem mange år i denne sag. Og så er fru Elisabeth Arnolds inddragelse af afstammingsprincippet, der skal lede tanken hen på grundloven, præcis igen en dokumentation for den dæmonisering af debatten, som vi er flere, der i dag har taget afstand fra og har påvist historisk, hvordan De Radikale igen og igen har ønsket at dæmonisere den debat.

Det viser fru Elisabeth Arnold selv ved at begynde at lede tanken hen på, at det her skulle være i strid med grundloven.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter dette skal jeg blot bekræfte, at der ikke bliver lagt vægt på afstamning. Der bliver taget udgangspunkt i den praksis, der allerede ligger, for tilknytningskrav for ikkedanske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Skal det så forstås sådan, at det notat, der kommer fra integrationsministerens eget ministerium, er ukorrekt, når der står her i notatet, at ægtefællernes familiemæssige bånd til Danmark skal ses i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til ansøgerens hjemland? Er det et ukorrekt notat fra ministeriet, jeg står med her i hånden, når man her i notatet siger, at man netop vil kigge på de familiemæssige bånd til de pågældende lande, som ægtefællen kommer fra?

Og når ministeren står heroppefra og siger, at man ikke vil kigge på afstamning, så er der i hvert fald ét af de her to udsagn, der er forkerte; enten er notatet fra ministeriet forkert, eller også er det, ministeren siger, ukorrekt.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Der er forskel på at lægge vægt på afstamning og så på, hvor de nuværende, nulevende familiemedlemmer befinder sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 16.15

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af reglerne om ret til kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 1/3 2002. Første behandling 21./3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Med denne lov vil vi sende et signal til omverdenen, til flygtninge og til indvandrere om, at i Danmark gælder rettigheder og pligter.

Det egentlige mål med lovgivningen er, at vore indvandrere kan forsørge sig selv ved indtjening på arbejdsmarkedet. Det er vort integrationsmål. Det er ikke vort integrationsmål, at man skal blive kulturelt og religiøst integreret, men vort integrationsmål og det, vi vil vurdere det ud fra, er, at man bliver i stand til at forsørge sig selv. Og loven angiver en starthjælp.

Vi har i dag verdens højeste kontanthjælp. Selv når den bliver reguleret, vil vi have en særdeles høj kontanthjælp for dem, der skal bruge den og vil leve under den i en 7-årig optjeningsperiode.

Et par med to børn vil som udgangspunkt med normale boligudgifter have 10.578 kr. om måneden, og med det fradrag, der indføres, 28-kroners-fradraget, i lovforslaget, vil dette par med to børn, hvis de arbejder 14 timer om ugen, have 13.578 kr. til rådighed, og hvis de arbejder 28 timer om ugen og ved siden af har noget sprogundervisning, så vil de have 15.578 kr. til rådighed om måneden – om måneden.

Hvordan er det niveau sammenlignet med andre europæiske lande? Det er langt, langt over. Tyskland: 6.000 kr. for en tilsvarende familie, Storbritannien: 7.000 kr., Spanien: 2.000 kr. Niveauet i Danmark med det nye optjeningsprincip vil være nogenlunde på højde med ni-

veauet i Sverige, med den fulde kontanthjælp, som gælder i Sverige i dag. Den fulde kontanthjælp i Sverige i dag svarer til 13.800 kr., og denne familie, jeg omtalte her, vil med de ændringer, vi foretager, ligge lidt under eller have muligheden for at ligge lidt over det svenske normalniveau.

I en række høringssvar til lovforslaget og i oppositionens betænkningsbidrag er det noteret, at dette forslag klientgør indvandrerne.

Nej. Vort udgangspunkt er, at vi i dag har fået skabt et indvandrerproletariat, der har klientgjort vore indvandrere. Det er situationen i dag. Vi har en vældig høj arbejdsløshed, vi har en høj forsørgerbyrde, vi har ghettodannelser, og vi har drengebander.

Kl. 16.20

Dette er den politiske og sociale arv efter de sidste 30 års manglende integrationspolitik, og det er her, at en ny integrationspolitik indfører to nye elementer, nemlig starthjælpen, som lovforslaget omhandler, samt regeringens program, der hedder »Flere i arbejde«, og som først offentliggøres i morgen.

Siden førstebehandling af lovforslaget her i Folketinget er der fremkommet to vigtige undersøgelser. Den ene undersøgelse har belyst, om der er jobåbninger til indvandrere, og den anden undersøgelse har belyst, om vore indvandrere er aktivt jobsøgende. To vældig centrale spørgsmål er altså blevet belyst i to undersøgelser, som offentligheden har fået kendskab til siden førstebehandling her i Folketinget.

Og hvad siger så disse undersøgelser? Undersøgelserne siger, at jobåbningerne kan skaffes, og at vi skal være bedre til at motivere indvandrere til at være aktivt jobsøgende. Dermed understøtter disse to undersøgelser lovforslaget.

Den ene undersøgelse er lavet af Cartier Research i april 2002, og den viser, at op imod 45 pct. af de adspurgte ledige indvandrere ikke gør noget for at finde et arbejde. Undersøgelsen konkluderer desuden, at en kombination af jobtræning og sprogundervisning er den mest effektive, når det gælder om at få indvandrere i job. Det vi sige, at denne undersøgelse, som er foretaget ved at interviewe en række af vore indvandrere, siger, at de ledige ikke i øjeblikket er særlig aktivt jobsøgende, når det gælder vort arbejdsmarked.

Den anden undersøgelse blev offentliggjort forleden, og her fortæller Arbejdsmarkedsrådet for Storkøbenhavn, at antallet af ordinært beskæftigede indvandrere er steget med 27 pct. i